Milliyet
ÇOCUK
18 Temmuz 1983 ● Sayı: 29 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLGİNLER ve BULUŞLAR ANSİKLOPEDİSİ
Ekİ İle

RED KİT
ÇÖL KARTALI

Milliyet YAYINLARI sunar:

Milliyet YAYINLARI

tarih boyunca dünyayı şarsan YANLIŞLAR

Nigel Blundell

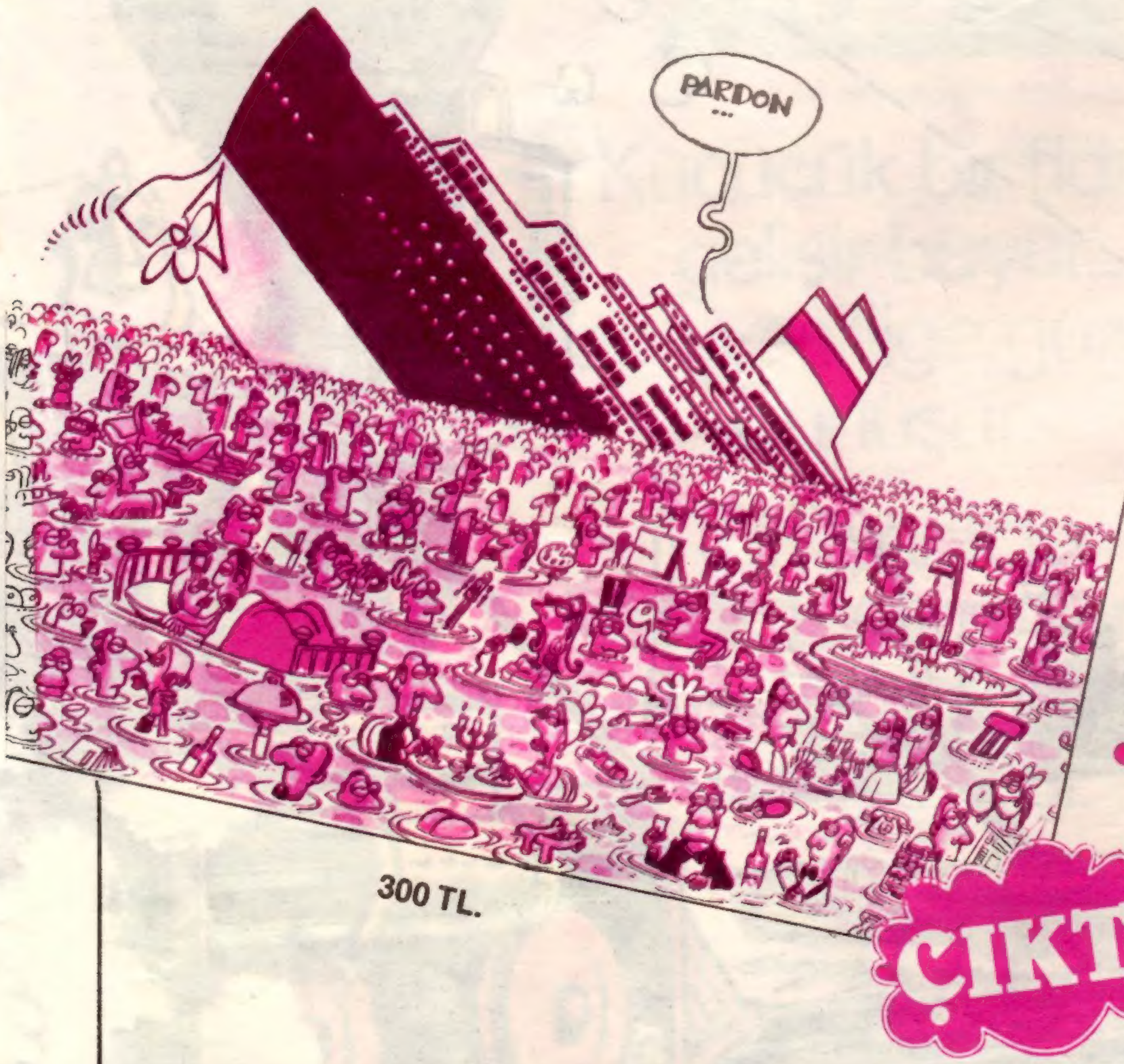

- MERİHLİLER DÜNYAYI İSTİLÂ ETTİ
- UÇAK TEKERLEĞİNDE YOLCULUK
- DÜNYANIN EN YÜKSEK BİNASINDAN ATLAYAN ADAM
- EYFEL KULESİ'Nİ SATIN ALAN ADAM
- İSKOÇYA CANAVARI AYIBALIĞI ÇIKTI
- GELİNİ ŞAHİTLE EVLENDİREN RAHİP
- İNGİLİZ DONANMASINI ALDATAN ADAM
- DOKTORUN UNUTTUĞU HASTA KIRK YIL YATAKTAN ÇIKMADI.
- UNUTULAN KENT, RUSYA İLE YÜZ YIL SAVAŞ HALİNDE KALDI
- TİTANİK FACİASI

300 TL.

ÇIKTI

GENEL DAĞITIM: Milliyet Yayın A.Ş. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No:10

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür:
MUHİTTİN KAZIMOĞLU
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR
Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL
Telefon:
526 83 86
Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi —Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul
Telefon:
528 42 67
Abone Koşulları:
Yıllık: 3770.-TL.
Altı Aylık: 1885.-TL
Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.
Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira
18 Temmuz 1983
Yıl: 13 Sayı: 29 Cilt: 7

BİZDEN SİZE

10 OKURUMUZU YAZ TATİLİNE GÖNDERİYORUZ

1980 yılında 2 okurumuzu **İngiltere**'ye, 20 okurumuzu da, yurt içinde bir yabancı dil kampına göndermiş, 1982 yılında da 100 okurumuzu **Avşa**'da her türlü masrafları **"Milliyet Çocuk Dergisi"**nden olmak üzere ağırlamıştık.

Geleneğimizi bu yıl da sürdürüyor, 10 **Milliyet Çocuk** okurunu, 1 hafta süreyle, yurdumuzun en ünlü tatil kentlerinden biri olan Bodrum'da ağırlıyoruz. Üstelik, bütün okurlarımızın tatil için çekilecek kuraya katılabilmeleri için, gerekli kupon sayısını ikiye indiriyoruz.

Yol-yemek-yatak-çeşitli eğlenceler gibi ücretlerin tarafımızdan karşılanacağı kampımızda, şanslı okurlarımıza hem tatil yaptırmayı, bir yandan da yabancı bir dil öğretmeyi amaçlıyoruz.

Kuramıza katılabilmeniz için, iç sayfalarımızda yayımlanan 1 numaralı tatil kuponuyla birlikte, önümüzdeki hafta yayımlayacağımız 2 numaralı kuponu, **"Milliyet Çocuk Dergisi, Yaz Tatili Kurası, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul** adresine yollamanız gerekiyor.

Hepinize bol şanslar dileriz.

İKİNCİ bir dil öğrenmenin gerekliliğine inanan **Milliyet Çocuk Dergisi**, şimdi de **"BBC İle İngilizce"** derslerini izleyen okurlarına yeni bir hizmet sunarak, evinizin özel ses laboratuvarını kuruyor. Dileyen her okuruna peşin fiyatına 10 ay taksitle **"Walkman"** veriyor.

Geniş bilgiyi gelecek sayımızda sunacağımız, **"Taksitle Walkman"** kampanyamızla, uzun yıllar rahatlıkla kullanabileceğiniz özel kulaklıklı **"stereo"** ses düzenli **walkman**'lere sahip olacak, **"BBC İle İngilizce"** kasetlerinizle daha rahat çalışabileceksiniz.

Esenlik dileklerimizle...

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Beşler Çetesi 4-7
Bilim Teknik 8-9
Öykü-Şiir 10-11
Red Kit 12-15
Yarışma Sonuçları 16-17
Üç İzci 18-20
Yarışma Sonuçları 21
Yaşanmış Serüvenler .. 22-23
Monte Cristo 24-25
Mırnav 26
Çılgınlar Ormanı 27
Mac Coy 28-31
Yeni Gazete 32-33
Bilmece-Bulmaca 34-35
Kırk Ambar 36-37
Okurdan Okura 38-39
Cimcime 40-43
Sinema-TV 44-45
Tarihte Bu Hafta 46
Demir Yumruklu Adam 47-50

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi her hafta alıp okumaktayım. Bilhassa ansiklopedi ekleri kitaplığımda çok güzel bir başvuru kaynağını oluşturmaktadır. Sizlerden isteğim, çizgi roman kahramanlarının posterlerine yer vermenizdir.

Hakan ORHUN (Eskişehir)

Derginizi 1982 yılından beri almaktayım. Cimcime, Kırk Ambar ve ansiklopedi eklerini çok beğeniyorum. Demir Yumruklu Adam yerine Anadolu liselerine giriş testleri yayınlarsanız sevinirim.

Refika Ebru ERBAŞ (İstanbul)

Derginizi sürekli alıyor ve okuyorum. Red Kit, Üç İzci, Mırnav, Cimcime, Hafiye 99 ve bulmaca sayfasını seviyorum. Sizden ansiklopedi eklerini çoğaltmanızı, yarışmaları sürekli yapmanızı ve bulmaca sayfasında kare bulmacayı her hafta yayınlamanızı istiyorum. Başarılarınızın devamını dilerim.

Hatice ERDEM (İzmir)

Derginizin açmış olduğu resim yarışması, öğrencilerimin sanat zevkini geliştirmekte, derginiz ve çocuklar için, boya ve çizgilerle bir şeyler anlatabilme çabası, kazanma umutlarını aşmaktadır. Sanatı yaygınlaştırma teşviklerinize öğrencilerim adına teşekkürlerimizi iletir, devamını dileriz.

Nazife NESİMOĞLU
(Resim Öğretmeni)

BEŞLER ÇETESİ

TANRI İNKA /10

HEY, BENİM! ÇOK SEVİNÇLİ-YİM SİZİ GÖRMEKTEN!

ÖYLE SEPET GİBİ DURACAĞINA, BIÇA-ĞINI BANA VERSEN DAHA İYİ EDERSİN, BORA, VER DE ÇÖZELİM AYDIN'I!

EEE, SÖYLE BAKALIM, ŞEY DEĞİL MİSİN SEN? ŞEY...

BİR GANGSTER? HAYIR, SUNA! BEN YALNIZCA ÇALINMIŞ TA-RİHSEL TAŞLA-RI ALIP SATAN NAMUSSUZ BİRİ-NİN İKİZ KARDE-ŞİYİM!

BİLİYORDUNUZ DA NEDEN HABER VERMEDİNİZ POLİSE PEKİ?

İNSANIN KENDİ KAR-DEŞİNİ HAPSE GÖNDERMESİ PEK HOŞ BİR ŞEY OLMAZ, SUNA, BİLİRSİN!

ÜSTELİK TE, O İKİ ADAM HESABINA ÇALIŞMAZSA, KENDİSİNİ ÖLDÜRECEK-LERİNİ SÖYLÜYORDU BANA!

ULUSLARARASI SOYGUN-CULUK ÖRGÜTÜNÜN TÜRKİYE ŞEFİ O GER-ÇEKTE!

SEN YUKARI ÇIKAR ÇIKMAZ ÇIKMAZ ÇAPKIN'I VERECE-ĞİZ SANA HEMEN!

BU İŞ BİTER BİT-MEZ SENİ REJİ-ME SOKACAĞIM ÇAPKIN! GERÇEK-TEN ÇOK AĞIR-SIN!

GÜNEYAMERİKA'DEN GELEN MALLARIN İÇİN-DE, BİRTAKIM KÖTÜ KOPYALARIN ARASINA SAKLANMIŞ ÇALINTI TARİHSEL TAŞLAR BULUNUR, ALİ, BÜTÜN O TAŞLARIN EN ÖNEM-LİSİ OLAN BÜYÜK İNKA GÜNEŞİ'Nİ BİR TÜR-LÜ ELİNE GEÇİREMEDİĞİ İÇİN DELİYE DÖNÜYORDU.

ELE GEÇİRDİ ŞİMDİ İŞTE! BURDAN HEMEN SIVIŞIR-SAK İYİ OLUR BİZİM İÇİN.

AYNI ŞEYİ BEN DE SENİN İÇİN DÜŞÜNÜYOR-DUM! OFF!

OYUN SIRASI BENDE ŞİMDİ.

HOŞGELDİN SEVGİLİ KARDEŞİM!

??

SENİ KORKUTMAM BİR İŞE YARAMAZ AYDIN! EĞER KÜÇÜK ARKADAŞLARININ BAŞINA BİR DERT AÇILMAMASINI İSTİYORSAN USLU DURURSUN!

BEN DE SENİ TUTTUĞUN YOLDAN DÖNDÜREBİLİRİM DİYE DÜŞÜNÜYORDUM HÂLÂ!

ŞU BİR KAÇ VELETLE SENİN GİBİ DANGALAK BİR KARDEŞ Mİ BENİ CAYDIRACAK BÖYLESİNE MİLYONLUK BİR İŞTEN, HA? ÖYLE Mİ DÜŞÜNÜYORSUN?

ŞU VELETLERİ KARDEŞİMİN YÜK ARABASINA DOLDURUN!

SAYIKLIYORSUN SEN ZAVALLI DOSTUM! AMA ŞUNU SÖYLEYİM Kİ, BÜYÜK İNKA GÜNEŞİ'NİNİ NEREYE SAKLADIĞINI SÖYLEYECEKSİN BANA!

LÂSTİKLERİ İNDİRMİŞ VELETLER, ALİ! ARABA AYVAYI YEMİŞ!

NEE?

KARDEŞİNDEN YARARLANMAK İSTEMEN GÜLÜNÇ BİR ŞEYDİ!

ŞU PİS VELETLER BACAKLARIMIZIN ARASINDA DOLAŞMAYA BAŞLADIĞINDAN BU YANA, HİÇ BİR İŞ DOĞRU GİTMİYOR!

ALDIRMAYIN O VELETLERE SİZ! YAPTIKLARININ CEZASINI ÇEKECEK HEPSİ! HİÇ BİRİ ORTALIKTA KALMAYINCA, ANTİKACI AYDIN BEN OLACAĞIM.

ASIL SİZ ÇEKECEKSİNİZ YAPTIKLARINIZIN CEZASINI! POLİS GELİYOR İŞTE; KAÇACAK HİÇ BİR ŞEYİNİZ YOK!

HEY!

HAYDİ BEŞLER ÇETESİ! SALDIRIN!

OH!

GRROAR!

YAPMA!

OUCH!

BIRAKIN BENİ!

AÏE!

TOC!

HAVV.!..
HAVV.!..

GRAOARR!

ALİ KAÇIYOR!

GROOOF! GRRRR

VELETLERİN BİSİKLETİ! ŞANSIM VARMIŞ!

KOVALA ONU ÇAPKIN, BIRAKMA!

SSHOOSH

KAÏÏÏÏ!

PAF!

AH, ÇAPKIN! SORACAĞIM SANA PİS HERİF!

Sürecek

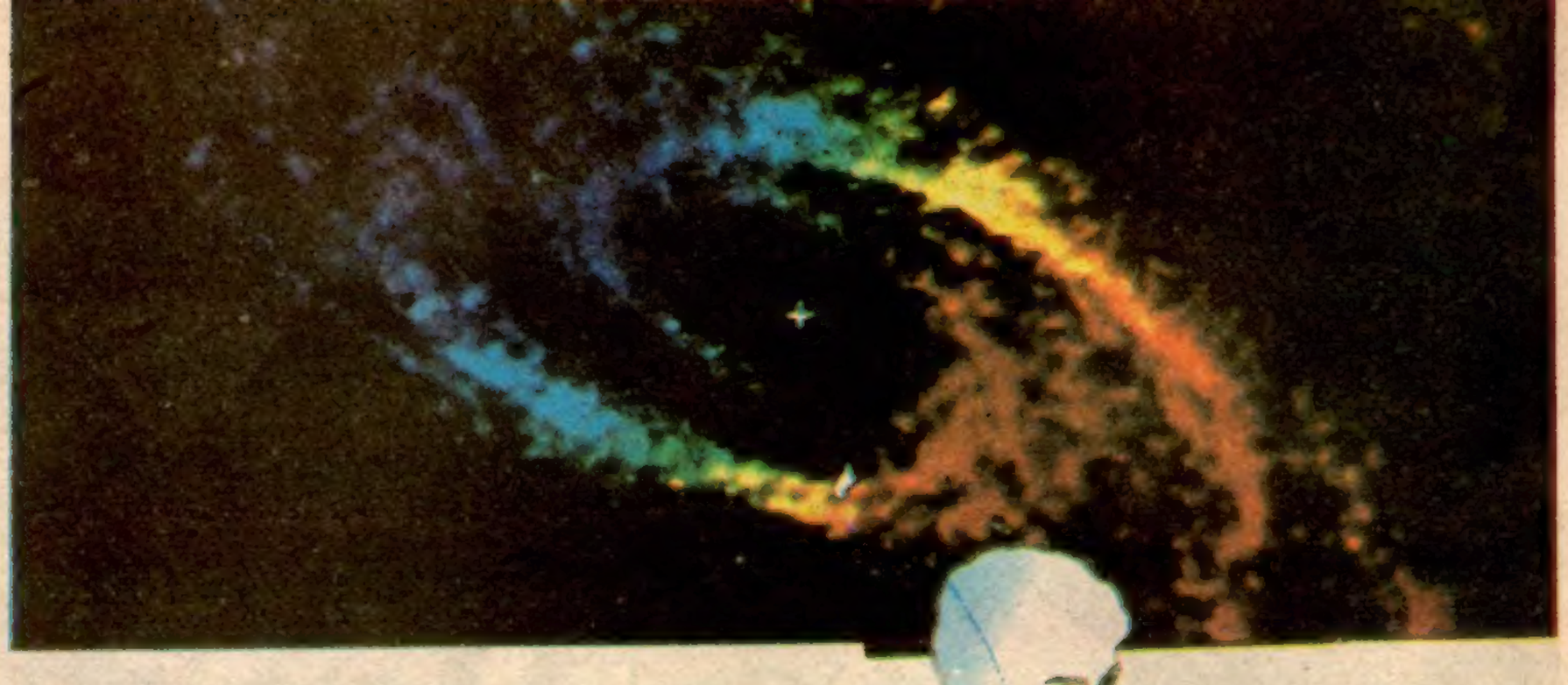

EVREN NASIL ÖLÇÜLDÜ

Amerikalı gökbilimcilerin tümü galaksilerin bizden uzaklaşmalarını saptayarak herkesi daha da şaşırttılar

YAKLAŞIK elli yıl önce, gökbilimciler ilk patlamanın tarihini, yaklaşık 2 milyar yıl olarak saptamışlardı. Yapılan sürekli araştırmalar sonucu, bu rakamın 22 milyar olduğu kabul edildi. Oysa bugün **Gérard de Vaucouleurs** adındaki gökbilimci, evrenimizin çok daha genç olduğunu ileri sürüyor.

Gérard de Vaucouleurs, Fransız kökenli Amerikalı bir gökbilimci. Bilimler Akademisi önünde, tezine dayanarak meslektaşı ve arkadaşı **Jean-Claude Pecker**'in yardımıyla beş bildiri sundu.

Üç kuşaktan beri gökbilimciler, evrenin yaşının ve boyunun sürekli büyüdüğünü söylüyorlar. Galaksiler üzerinde yapılan ilk ölçümler sayesinde evrenin 2 milyar ışık yılı tutan bir yarıçapa sahip olduğu sonucuna varılmıştı. Çalışmalar derinleştikçe 22 milyar ışık yılından söz edilmeye başlandı! Elli yılda çap 10 katı büyümüştü . Başka bir deyişle evrenin yaşı her yıl 400 milyon yıl artmıştı.

Gérard de Vaucouleurs'ün bize önerdiği daha genç bir evren tezinden önce yüzyılımızdan daha öncelere dönerek önemli düşünüşleri anımsamakta yarar var. **Emanuel Kant**, samanyolumuzun tüm evren olamayacağını, fakat ötekileri gibi bir yıldız ailesi, sonsuz uzayda dağılmış evren adacıklarından biri olduğunu düşünmüştü. XIX. yüzyılın ortalarına doğru Lord Rosse 182 cm. çapındaki metal aynalı teleskopu sayesinde bazı bulutsuların sarmal yapısını ve bizimkinin dışında başka galaksilerin de varlığını keşfetti.

Galaksiler ardarda uzaklaşınca, uzay fizikçileri sonuca ulaşabilmek için çaba sarfettiler.

1924 yılında, Kaliforniya'da Wilson tepesindeki dev teleskop sayesinde Amerikalı gökbilimci **Edwin Rubble**, çıplak gözle görülebilen, bizimkine en yakın galaksi olan **Andromeda**'nın dış kısımlarındaki yıldızları teker teker tanımayı başardı. Bu buluş öbür galaksilerin tanınmasında öncülük etti. Daha sonra **Hubble, Humason** ve **Slipher** ile birlikte galaksilerden yayılan ışığın görüntüsünü almak için çalışmalarda bulundu. Sonuç bir sürprizdi; görüntü çizgileri bir kaynakdan etkilenerek, bazen kırmızıya doğru (**Doppler** etkisine göre yorumlanırsa, uzaklaşma hareketi) bazen maviye doğru (yakınlaşma) akıyordu. Oyleyse galaksiler bize göre değişik yönlerde hareket ediyordu. Özellikle **Andromeda, bizimkine yaklaşıyordu.**

İyi bir örnekleme çalışması sonucu, Amerikalı gökbilimcilerin tümü galaksilerin bizden uzaklaşmalarını saptayarak herkesi daha da şaşırttılar. Bu noktadan hareketle 1927'de Belçikalı gökbilimci **Lemaitre, "İlkel Atom"** teorisini öne sürdü. **"İlkel Atom"** dev bir patlama sonucu doğmuştu ve doğumundan bu yana soğuyarak sürekli büyüyordu. Galaksileri, görülmeyen biri tarafından üflenen bir balonun yüzeyine yapıştırılmış konfeti taneleri olarak düşünelim. Bu noktalardan birinin üzerinde gözlem yaparsak, öbürlerinin , balon şiştikçe bizden uzaklaştıklarını görürüz. Galaksimizden gözlenen olay, basitleştirilmiş haliyle buydu. Sanki bizim samanyolumuz, evrenin

KUYRUKSUZ KERTENKELELER

Kertenkelelerin yakalanma tehlikesi karşısında, kuyruğunu bırakarak kaçması, hayvanlar dünyasındaki en ilginç savunma mekanizmalarından biridir. Ama her fedakârlığın bir bedeli var: Hayatta kalabilmek için vücudunun önemli bir miktarını feda eden kertenkeleyi hem fiziksel, hem "toplumsal" birçok güçlük bekliyor. Her şeyden önce, yitirilen kuyruğun yeniden büyümesi kertenkelenin olağandan fazla beslenmesini gerektiriyor. Buna ek olarak, hayvanın, vücudundaki tüm yağ birikimini harcaması da kaçınılmaz.

Ama kuyruksuz kertenkelenin asıl sorunu, başka kertenkelelerle olan ilişkisi. Hayvan bir kez sakatlandıktan sonra, türdeşleri arasındaki tüm "kredisi" yok oluyor. Daha önce kendi yaşam bölgesine başka hiçbir hayvanı sokmayan güçlü bir kertenkele, kuyruğunu yitirdikten sonra bölgesini koruyamaz oluyor. Türdeşleri onun alanına, dolayısıyla beslenme olanaklarına korkusuzca el koyabiliyor. Böylelikle sakat hayvan, besine en çok gereksinme duyduğu bir dönemde zorlu bir yaşam savaşı vermek zorunda kalıyor. Bu nedenle kertenkeleler, kuyruk bırakarak kaçma yoluna ancak çok sıkışık durumlarda başvurmayı yeğliyor.

tam ortasında bulunuyordu ve öteki tüm galaksiler bizden uzaklaşıyorlardı. Aynı olay başka bir galakside gözlense, aynı izlenimi orada da verirdi.

Bir yıl sonra 1928'de Hubble tüm galaksilerin sadece bizden kaçmadıklarını, ne kadar uzak mesafelerdeyse o derece hızlı ulaştıklarını keşfetti. Bunu izleyen yıl, kendi adıyla anılan yasayı açıkladı: **"Galaksiler uzaklıklarıyla orantılı bir hızla (bir megaparsec'de 500 km/s) birbirlerinden uzaklaşırlar."** Bu yasa **H** harfiyle tanınır oldu.

Fakat uzaklık ölçümlerinde yeni teknikler Hubble'in değer yitirmesine neden oldu. **Lemaitre**'ın **"İlkel Atom"** teorisi kabul edilip bunun tarihi **Hubble** yasasıyla belirlendiğinde, 1 milyar 800 milyon yıl sonucu çıkıyordu. Oysa öbür fizik metotlarla özellikle kayaların radyoaktivitesinin ölçümü metotuyla, dünyamızın yaşı kesin olarak 4 milyar 500 milyon yıl olarak hesaplanmıştı. Bu durumda kabul edilmez bir sonuca varılıyor; dünya evrenden daha yaşlı oluyordu.

II. Dünya Savaşı sonlarına doğru galaksilerin uzaklıkları üzerinde, yeniden gözden geçirmeler yapıldı ve **H** sabitinin 2'ye bölünmesinin doğru olduğu kabul edildi. Gözlemlerdeki ilerlemeler sayesinde 1956'da **H = 200**, 1974'de **H = 55** olarak kabul edildi. Böylece evrenin yaşı 16 milyar yılı buluyordu. En düşük **H** değeriyse 1978 yılında **Amerikalı Donald Gudehus** tarafından **H = 43** olarak ileri sürüldü. Bu rakamla evrenin yaşı 22 milyar 700 milyon yıl olarak hesaplanıyordu.

Astrofizikçiler iki ayrı eğilim üzerinde ayrıldılar. **A. Sandage şefliğinde bir grup gökbilimci, evrenin ölçülerini daha uzun bir eşel üzerinde incelemeyi (zayıf bir H değeriyle, 50 civarında)** yeğlediler. Texas'ta **McDonald** gözlemcileriyse **Gérard de Vaucouleurs** başkanlığında **H** değerini 100 kabul ederek kısa bir eşeli yeğlediler. Birincilere göre evren yaşlı, ikincilere göreyse evren daha genç oluyor.

Fakat bir **H** değeri ötekine, nasıl yeğlenir? Gökbilimciler yakın evrenin ilk ölçümlerini nasıl gerçekleştirdiler? Güneş sisteminin gök cisimleri için basit nirengiden yararlanıyorlar. Örneğin bize en yakın gezegen olan **Venüs**'ün uzaklığı bu yöntemle trigonometriye dayanarak hesaplanıyor. Venüs, Güneş ile Dünya'nın arasında bulunduğu zaman bize olan mesafesi ölçülüyor. Daha sonra Güneş'in öte tarafına geçtiğinde başka bir deyişle en uzak noktadayken, ikinci bir ölçüm yapılıyor ve bunların yardımıyla Venüs düşüncesinin çapı ve Güneş'e uzaklığı bulunabiliyor. Bu yöntemle gezegenlerin Güneş'e uzaklığı hesaplanıyor.

BIR HAYVANLA BIR BITKININ MELEZI ELDE EDILDI

EVET, insana inanılmaz gibi geliyor ama, **Barry MacDonald** ve **William Wimpey** adlı iki bilim adamı, bir hayvan türüyle bitki türünü karıştırıp, yeni bir melez elde etmeyi başardı. Uzmanlar, iki ayrı sınıftan canlının melezinin üretilmesinin biyoloji bilimine yeni ufuklar açan bir adım olduğunu belirtiyor.

Farklı türden iki canlıdan, her ikisinden de farklı bir canlı üretminin yolu, canlıların hücrelerini bileştirebilmek; yani, hücrelerin iç içe geçmesini sağlayarak, bazı özellikleri bir hücreden, bazılarını da öteki hücreden alan yepyeni bir hücre yaratmak. Canlıların yapı taşı hücreler olduğuna göre, yeni hücreden gelişen canlı, yararlanılan ilk türlerin bir karışımı oluyor. Bu yöntemle, örneğin patates ve domatesin melezi elde edileli bir hayli oluyor.

Ancak hayvanlarla bitkiler arasında melezleştirme çok daha güç bir işlem. Çünkü bu iki canlı sınıfının evrim merdivenindeki konumları birbirinden çok uzak. Bu nedenle de çok farklı hücre yapılarına sahipler. Fark ne kadar çoksa, hücre bileşimi elde etmek de o kadar güçleşiyor.

MacDonald ve **Wimpey**, bu güçlüğü şimdiye değin denenmemiş bir yöntemle aştılar: **"Isı şoku"** yöntemiyle. MacDonald, melezi nasıl elde ettiklerini şöyle anlatıyor:

"Hücreleri esas olarak yağlardan oluşan bir besin sıvısına yerleştirdik ve sıvıya çok kısa süreli elektrik akımı verdik. Sonra 40 derecelik bir fırında "kuluçkaya" yatırdık. Birkaç saat içinde bileşim gerçekleştirdi ve melez hücreleri glikoz, vitamin karışımı, tuz, normal hardal ve başka maddelerden oluşan bir ortamda yetiştirdik."

Melez hücreler yetiştirilince son derece ilginç bir bitki çıkmış ortaya. Kabuğu tüylü, yuvarlak yassı bir plakaya benzeyen bir domatesmiş bu. Domatesin hücrelerinin hayvansal proteinle dolu olduğu saptanmış, elde edilen tür hem bitkisel, hem hayvansal özelliklere sahip olduğundan besin değeri çok yüksekmiş.

MacDonald ve **Wimpey**, bu tür çalışmaların insanoğlunun beslenme olanaklarını büyük ölçüde genişletebileceğini düşünüyor şimdi. Bu nedenle, hayvansal domatesi buğdayla melezleştirerek daha da zengin bir besin elde etmek çabasındalar...

Hasan KIYAFET'in bir öyküsü

PASTIRMA BEKÇİLERİ

Resimler: Ferit AVCI

FINDIK, kulaklarını dikip tetikte durdu. Parlak kara tüyleri titredi. Sesin yönünü kestirmekte ikirciklendi. Derken kısa bacakları domates, biber, fasulye fidelerine dolaştı. Koşarken geceyi gürültüye boğuşu, arkadaşları Gümüş'le, Yumuş'u yardıma çağırmak içindi.

Aynalıköşk'ün sahibi Sarı Ömer'in odaya sığmayan horultusu kesildi. Ak donu, açık kıllı döşüyle sundurmaya çıktı. Bir uçtan bir uca yetmeyen geniş bahçesini dinledi. Ardından:

— Fındık, Fındık, Fındık! Geh geh kuçu kuçu kuçu, diye karanlığa ünledi.

Bahçenin alt başında başlayan hışırtı, kısa sürede, merdivenlerin önünde birikti. Kuyrukları fıldır fıldır üç küçük kara köpek, gözleri sundurmaya dikik atlayıp zıplıyorlardı.

Sarı Ömer, uykulu esnedi. Hart hart orasını burasını kaşıdı. Havayı yeniden kokladı. Sundurmaya yan verdi:

— Ne olen kara kız, bir şey mi var?

Fındık, üç kara köpeğin içinde yalnız kendisine Kara Kız dendiğini bilirdi. Cilveli atladı, zıpladı. Kıskanç Gümüş'le, Yumuş'u iteledi. Gözleri yukarı:

"Haydi ver bakalım ödülümüzü. Bak gecenin bu saatinde görev başındayız. Beş dönümlük koca bahçeye dizilmiş onca pastırmanın sorumluluğu sırtımızda. Duvarların dışı aç köpeklerle dolu. Haydi haydi durma!" dercesine yaltaklandı.

Sarı Ömer iri iri güldü. Kalın yağlı boynunu geri çevirip ünledi:

— Ulan tez bir şeyler getirin. "İtin ayıklığı etinen olurmuş." Nöbetlerini iyi tutsunlar. Aha bu Kara kızımı beş bekçiye değişmem. Tövbeler olsun ki değişmem. Hoop hoop atlama yavrum, atlama gülüm. Atlayıp da kendini yorma kızım.

SARI Ömerler, atadan dededen pastırmacıydılar. Bu yüzden evlerinin önündeki bahçe kale gibi duvarlarla kuşatılmıştı. Yedi mahallenin köpeği adsız bir umutla duvarların dibini beklerdi. Ağızlarının suyu aka aka yelin getirdiği kokuyu yutarlardı. Köşkün bekçi köpeklerinin yerinde olmak üstüne **sonsuz düşler kurarlardı. Fakat düşleri hiçbir zaman gerçekleşmezdi.**

O yıl korkunç bir yıldı. Açlık her türlü insanî ve hayvanî erdemi alıp götürmüştü. Analar bile bulduğunu yavrularından uğrun yer olmuştu. Çöplükler hiç bu kadar sevimsizleşmemişti. Mevsim sonbahar, vakit gün batımıydı. Tüm köpekler yine bir kırıntı düşer umuduyla bahçenin çevresindeydi. Aç köpeklerin en akıllısı bilinen Bozgüdek düşünceli ayağa kalktı. Geçmiş kasıkları, sayılan kaburgalarıyla bitkindi. Arka ayağıyla kulak tozunu hart hart kaşıdı. Pastırma bekçisi ufaklıklar, başları demir kapıdan dışarı, sövercesine havlıyorlardı.

Bozgüdek onlara karşı gönülsüz bir-iki uludu. Amacı pastırma bekçilerine yanıt vermekten çok, çevresinin ilgisini çekmekti. Tane tane konuştu:

— Aç köpek kardeşlerim, biliyor musunuz? Bu gidişle kökümüz kuruyacak. Ne düşünüyorsunuz, akıl akıldan üstündür?

Bastıbacak, öteden mızırdandı:

— Benim önerim, gidip şu pastırma bekçileriyle bir kez daha konuşmaktır. Ne de olsa bizim soydandırlar. Belki insafa gelir, sahiplerine duyurmadan bir-iki kırıntı atarlar.

Bozgüdek yüzünü buruşturdu. Davar köpeği Karabaş iri başını ayaklarının üstünden kaldırmadan:

— Ham hom hum, adamı güldürme be Bastıbacak. Püf bizim soydanlarmış. Soyu sopu mu kalmış be? Baksana şunların yırtınışına. İnsandan çok insan kesilmişler...

Fakat çoğunluk Bastıbacağı onayladı. O yüreklendi:

BABA VE ÇOCUK

Baba
Aydede niçin yaşlanmaz
Dedemin,
Senin,
Benim,
Çocukluğumu gördüğü halde
Baba,
Her şey değişiyor dediğin halde
Neden ölmüyor
Aydede.

Ahmet ÖZER

— Ben konuşmaya gidiyorum. İsteyen peşimden gelsin, deyip yürüdü.

Uzun çenesiyle Tazı, Bastıbacağın önünde gidiyordu. derken tümü demir kapının karşısında biriktiler. Gümüş, Yumuş, Fındık yaygaraya çoktan başlamışlardı. Gürültülerinden ne dedikleri anlaşılmıyordu. Sonunda üçü koro biçiminde tane tane:

"Çekin gidin buradan. Hadi gidin diyoruz size! Ne bizi rahatsız ediyorsunuz be? Sizin yüzünüzden öğle uykusu bile uyuyamıyoruz. Uyuz yaratıklar. Boşuna beklemeyin. Bir tike deseniz et yok size.Aaa ne arsız şeylersiniz öyle ayol!" diye bağırmaya durdular. Gittikçe öfkeleri kabarıyordu:

"Hadi hadiih çok konuşmayın. Başka kapı çalın. Bön bön bakıp durmayın yüzümüze. Çekin arabanızı yoksa sahibimize söyleriz haa. Hev hev hevüü!" diye uludular.

Tazı uzun çenesini açtı:

— Ah şu duvarların dışında bir elime geçseniz. Sizi hainler sizi.

Tazının sözleri gürültüye gitti. Bozgüdek zorunlu gülümsedi. Bakışları uysal, pastırma bekçilerine seslendi:

— Köpek kardeşlerimiz, köpek kardeşlerimiz bir dakika bizi dinler misiniz?

Fındık çen çen güldü:

— Hay haay güleyim bari. Bir de bize kardeşimiz diyor. Biz sizin kardeşiniz mardeşiniz değiliz. Ayol şu durumunuza bakın. Bakın da bizimle sonra kardeş olun. Hiç bize benzeyen yanınız var mı?

Üçü birden ön ayakları kapıda, başları havada uluyup gülüştüler. Gümüş bu sıra gözden yitti. Az sonra ağzında uzun bir bağırsak parçasıyla göründü. Aç köpekler bilinçdışı yutkundular. Bozgüdek ısrarla:

— Ama getirdiğimiz haberi dinlemediniz?

ÇOCUKLAR

Çocuk doğar,
Dünya'ya bakar,
Sevimli mi sevimli.
Yürüdükçe,
Yol yordam öğrenir.
Uçtukça uçar.
Koştukça bir ceylan gibi,
Aktıkça ırmaklar,
Çiçekler serpildikçe,
Günler kovaladıkça birbirini,
Özgürlüğü büyür içinde....

Derya ALTINTREN

Fındık, dedikoduya bayılırdı. Aç köpekler bile bilmedikleri bu habere kulak kabarttılar. Fındık dudak büktü:

— Püf haber getirmişler. Haberleri de bir haber olsa. Neyse haydi söyleyin bakalım.

Bozgüdek canlandı:

— Şey nasıl desem bilmem ki? Duyduğumuza göre pastırmalarınızın yarısı dışarı atıla cakmış.Sahibiniz onları size taşıtacakmış.

Fındık öfkeden tepindi:

— O niyemiş o?

Bozgüdek umursamaz:

— Belediye eşek etinden yapıldığını öğrenmiş.

Başta Fındık üçü birden ulurcasına, yıkılırcasına güldüler:

— Eyy Bozgüdek, sen çok akıllıya benziyorsun.O aklınla acından ölünceye dek yaşa emi? Hev hev hevüü!"

Tazı kaburgalarını kanatırcasına kaşıdı:

— Siz gülün bakalım, bir kısmı da kokmuş.

Yumuş demir parmaklıklardan başını iyice dışarı uzattı:

— Hadi oradan çenesi düşük. Pastırmalarımız mis gibi. Senin şeyin kokmuş.

Bozgüdek yine alttan aldı:

—Neyse canım siz onun kusuruna kalmayın.Acından ne dediğini bilmiyor. Oysa sizler aklı başında köpeklersiniz. O bağırsaktan azıcık dışarı atar mısınız? Hani ne eti olduğunu anlamak için.

Fındık kendi havasında:

— Sizler sahibimizin dilinden anlar mısınız? Oysa biz anlarız. Örneğin: Hoşt, "git", kuçu kuçu, "gel", zıbar, "yat", daha daha, "işte orada" demektir. Yaa biz daha neler biliriz. Sahibimiz Sarı Ömer öğretti.

ÖTEDEN Sarı Ömer göründü. Pastırma bekçileri coştular. Üçü birden demir kapıya tırmanırcasına sıçrıyorlardı. Havlıyor, bağırıyorlardı... Köpekler başları yerde uzaklaştılar.

Aylı, yıldızlı bir gökyüzü vardı. Serinlik köpeklerin açlığını kamçılamıştı. Koca küllüğün tepesine serilmiş kalmışlardı. Umutsuzluk yüreklerine ölüm korkusu olup çökmüştü. Yine suskunluğu Bozgüdek bozdu:

— Biliyor musunuz birkaç güne kadar hiçbirimizi bir işe yaramayacağız. Çünkü gücümüz dipten kuruyacak.

Karabaş tek kulağını oynattı:

— Bir önerin mi var Bozgüdek?

Bozgüdek kesik kuyruğunun üstüne oturdu:

— Evet önerim var. Bu öneriden çok zorunlu bir emirdir. Ne edip edip Aynalıköşk'ün bahçesine girmeliyiz.

Tüm köpekler sorulu kıpırdadılar:

"Ama nasıl?"

— Nasılı çok kolay. En altta Karabaş, en üstte Tazının bulunduğu bir merdiven kuracağız. Et ve kemikten oluşmuş bir merdiven...

Açlıktan bitkin köpekler sevindiler. Kendilerini daha bir güçlü bulduılar. Geceyi iple çekmeye durdular.

Şafakla gecenin boğuştuğu yerde, aç köpekler pastırma bahçesine ayak bastılar. Artık aşılmaz duvar aşılmıştı. Tazı, Kılkuyruk, Bozgüdek pastırma dizilerini duvarın beri yanına şarp şarp atıyorlardı. Derken Fındık, Yumuş, Gümüş yetiştiler. Tazı heyecandan kuyruğunun çekildiğini, bacağının dişlendiğini duymuyordu bile. Vire beriki yüze pastırma taşıyordu. İşleri bitince pastırma bekçilerini aldılar altlarına. Yeni sulanmış sebzelerin arasında çamurlara buladılar.

Sarı Ömer yetiştiğinde iş işten geçmişti. O öfkeden deli divane, kendi köpeklerini dövüyordu. Çıraklarına:

— Atın şu güçsüz yaratıkları duvarlardan dışarı. Güçlü iri kurt köpekleri tutacağım bunların yerine, diye bağırıyordu...

Tazı beriki yüze pastırma taşıyordu.

RED KİT
ÇÖL KARTALI
2

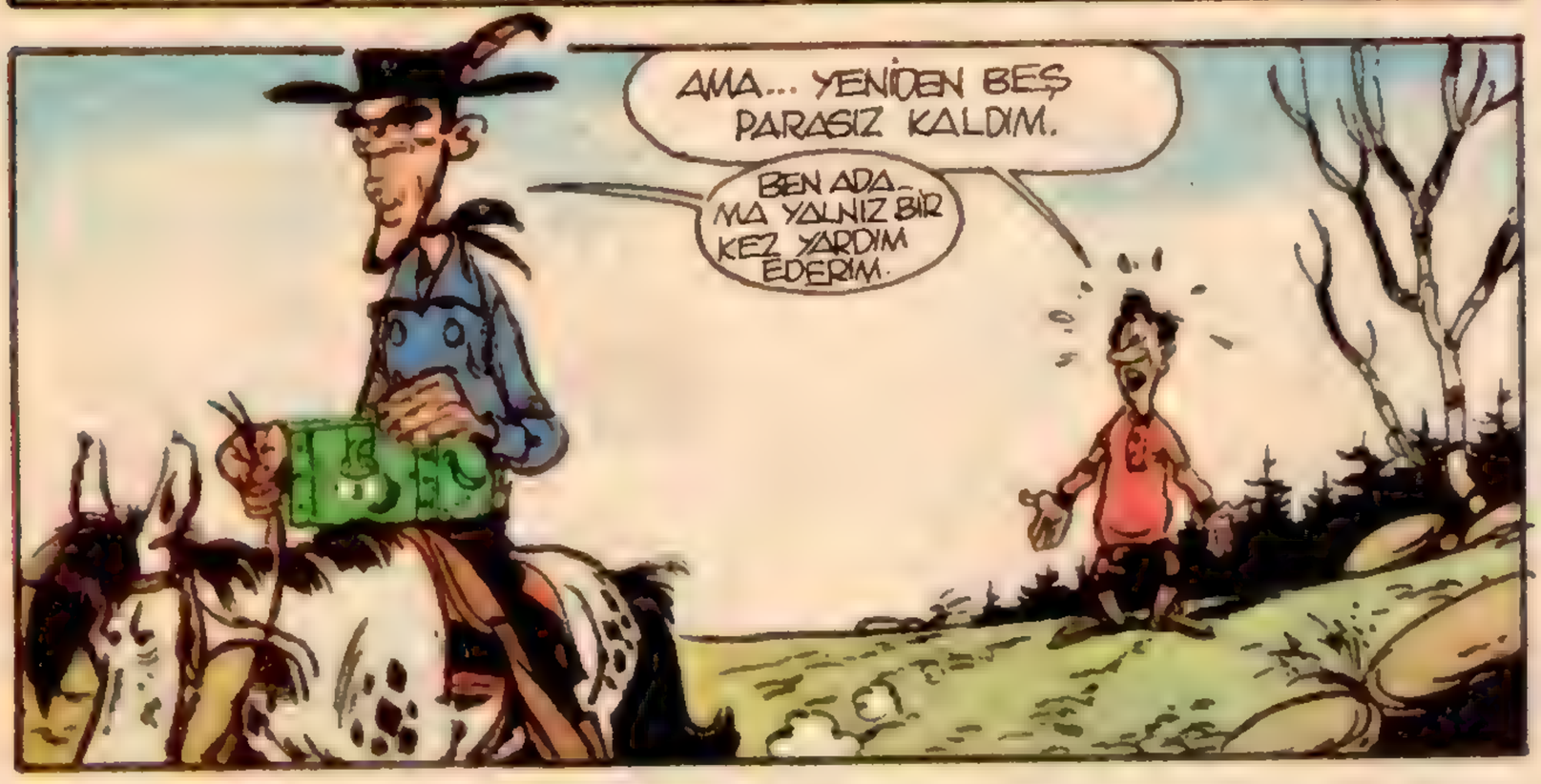

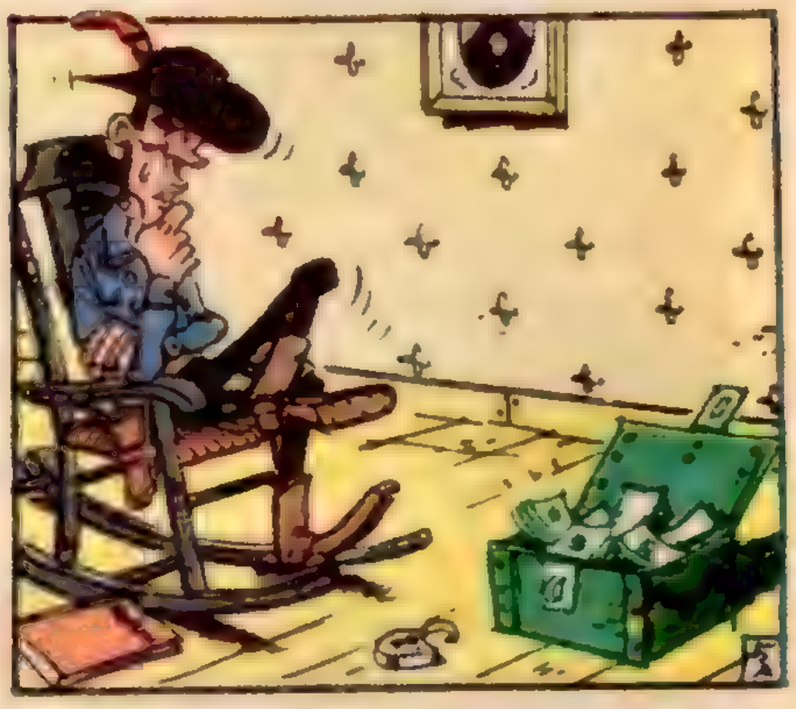

GERÇEKTEN FRANK ÇOK AKILLIYDI, OLDUKÇA DA MÜREKKEP YALAMIŞTI. KARDEŞİ, TOM MİKS, TEKSAS VE ROBİN HUD OKURKEN, O SHAKESPEARE'İ YALAYIP YUTMUŞTU, BÖYLECE KONUŞMA YETENEĞİNİ GELİŞTİRMEYİ UMUYORDU...

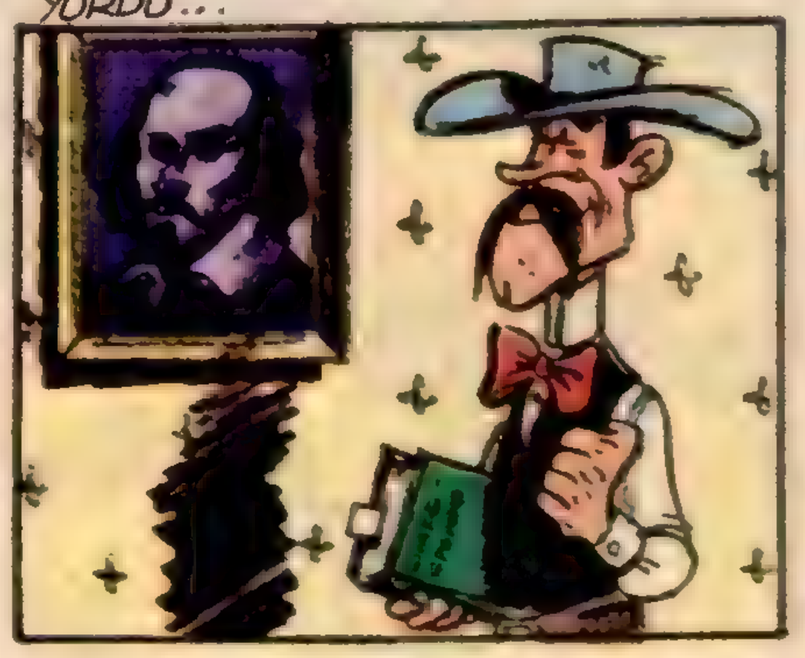

JESSE JENES, KURACAĞI ÇETE İÇİN ADAM ARARKEN YEĞENİ AKLINA GELDİ...

BAOUMMM!

YEĞENİ ŞAKACI BİR ADAM OLMAKLA BİRLİKTE, BAZEN İŞİN DOZUNU KAÇIRMIYOR DEĞİLDİ.

SÖYLEYİN BAKAYIM, HANGİNİZ GOBALIK ODUNLARIN ARASINA DİNAMİT YERLEŞTİRDİNİZ? SÖYLEYİN, YOKSA GEBERTİRİM

TREN SOYGUNLARI İÇİN JESSE JAMES'İN İLGİNÇ YÖNTEMLERİ VARDI.

ANALARININ SERRİNDEN KAÇAN ÜÇ ADAM ATLARINA ATLAYIP KISA ZAMANDA BANKA, POSTA ARABASI, TREN NE VARSA SOYGUNA BAŞLADILAR...

TREN GELİYOR, İPİ ÇEK!

?

JESSE JAMES, KISA ZAMANDA ÜNLÜ BİR HAYDUT OLUP ÇIKMIŞTI.

BU HAYDUTLARLA, KAHRAMANIMIZIN YOLLARI NASIL KARŞILAŞMIŞTI? İŞTE ŞİMDİ BUNA BİR GÖZ ATALIM...

YOKSULLAR İÇİN BAĞIŞ TOPLAMAYA GELDİM BAYLAR! SÖKÜLÜNÜ PARALARI!

HAYDİ ÇOCUKLAR, BURASI DA TAMAM. ŞİMDİ BİR SONRAKİ İŞİMİZE BAKALIM.

BİR GİDİYORUZ, BİR GELİYORUZ! SIKILDIM BE! KARAR VERİN DE NE YAPACAKSAK ONU YAPALIM.

HEY, KÜÇÜK!

?

RED KİT'İ NERE DE BULABİLİRİZ, BİLİYOR MUSUN?

IRMAKTA YIKANIYOR. GİDİP ÇAĞIRAYIM.

RED KİT! İKİ POLİS SENİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR.

DİLDÜL'ÜN BAŞINI YIKIYORUM. BİTİRİR BİTİRMEZ GELİRİM. SÖYLE BENİ OTELDE BEKLEŞİNLER!

EVET, BAYLAR!

HOTEL

BAY RED KİT, SİZE KENDİMİZİ TANITAYIM. BEN SMITH, BU DA FLETCHER, PİNKERTON DEDEKTİF BÜROSUNDAN GELİYORUZ. SİZİNLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİZ?

TABİİ. BURADAN BUYURUN!

AA? LOS POLİSOS!

İŞİMİZİN GEREĞİ OLARAK BURADA TANINMAMAK ZORUNDAYIZ.

HAPŞUU!

ÇOK YAŞA!

SEN DE GÖR!

JESSE JAMES VE ÇETESİ MİSURİ VE ÇEVRESİNİ ÖYLE YILDIRDILAR Kİ, ARTIK HALKIN BANKALARA BİLE GÜVENİ KALMADI.

BANKACILAR FAİZLERİ DÜŞÜRMEK ÜZERE TOPLANDIKLARI SIRADA BU KONUYU DA GÖRÜŞTÜLER VE JESSE JAMES'İ YAKALAMAKLA BİZİ GÖREVLENDİRDİLER.

ANCAK ŞU ANA KADAR BUNU BAŞARAMADIK. ADAMLARIMIZ SİVİL OLMALARINA REĞMEN, HAYDUTLAR ONLARI BİR KİLOMETRE UZAKTAN BİLE TANIYORLAR.

NASIL TANIYORLAR, BİLEMİYORUZ!

MİSURİ ARTIK ONLARA DAR GELMEYE BAŞLADI. BU YÜZDEN TEKSAS'A GİTTİKLERİNİ HABER ALDIK.

TEKSAS DIŞINDA, BURADA VEYA ŞURADA O HAYDUTLARI MUTLAKA YAKALAYIP ADALETE TESLİM ETMELİYİZ. TEKSAS'A GİRMEYE YETKİMİZ YOK.

SİZDEN İSTEDİĞİMİZ, ONLARI TEKSAS'TAN ÇIKARMANIZ...

PEKÂLÂ! ONLARI TEKSAS'TAN ÇIKARACAĞIM. İYİLİKLE ÇIKARLARSA NE ÂLÂ! YOKSA ÖTESİNE KARIŞMAM.

SİZE GÜVENİYORUZ RED KİT. ÜNÜNÜZÜ BATIDA DUYMAYAN YOK. YALNIZ ÖZEL POLİS OLDUĞUMUZU KİMSEYE SÖYLEMEYİN. BURADA TANINMAMAK İSTİYORUZ.

HOTEL

Sürecek

ÖYKÜ YARIŞMASI SONUÇLARI

BAŞARI ÖDÜLLERİ

Mahallemin Çocukları

BİZİM mahallenin çocukları, ilkbaharı dört gözle bekler. Bekçi Hasan ağanın tosun oğlanı daha sabah karanlığında sokağa fırlar. İki sıralı akan sümüklerini çok defa dilini şaklata şaklata yalar. Basma entarisini, apış arasından çengelli iğneyle tutturur anası. Ama iğne kaybolduğu zaman donsuz dolaştığı ortaya çıkar.

Akşamüzeri öğlenciler de okullardan çıktı mı, boy boy erkek çocukların hatta büyüklerin ellerindeki fener, kuleli, sakallı, küpeli, kartal biçimindeki çeşitli uçurtmalar havada süzülmeye başlar. Kalamura (*) için de kuyruklarına çifter çifter jilet bağlanır. Renk cümbüşü içindeki uçurtmalara baş attırırlar, selam verdirirler. Birbirlerinin uçurtmalarının ipini kesmek için türlü oyunlara girişirler. Bir uçurtmanın ipi kesilmeye görsün.

— Yağması vaaar... diye bağrışarak bütün mahalleyi ayağa kaldırırlar.

İki metre sicim, kırık bir çıta kapmak için alt alta, üst üste toz içinde boğuşmak zevk verir onlara.

Bilye oynayanların seyrine doyum olmaz. Daire içinden misket çıkarma, bir düzeyde sıralayıp en baştakine vurabilme becerisi, üçgen, toprağa bir avuç içi kadar açılan çukura çift ya da tek sokabilme hüneri.

Yaramazları kardeşlerim gibi severim. Hepsinin cebi âdeta bir torbadır. Ceplerinde neler yoktur ki? Topaç, kaytan, sicim, jilet, tozlu bilyeler.

— Cebinizdekiler nedir? diye sorulmaz onlara.

Ciddî ciddî neler anlatmazlar ki? Nasıl topaç kırdıklarını, parmaklarının arasında çukura nasıl bilye yarıştırdıklarını söylerken çok büyük işler başarmış insanların coşkusuna kapılırlar

Onlara renk renk cicili misketlerimden söz ederken, ağızlarının suyu akar, masal gibi dinlerler. Çünkü ben varsıl bir ailenin çocuğuyum.

Uzun Ali, mahallenin efe'sidir. Tayfalarının toplanmasına keskin bir ıslık yeter. Emir hazırdır.

— Haydi arkadaşlar. Doğru Mersedes'linin bahçesine.

Çünkü o gün canları çağla bademi çekmiştir.

Bizim silahşörlere gelince; onlar çok yamandır. Atları, bacakları arasına sıkıştırdıkları ağaç dallarıdır. Ellerindeki sivri uçlu sopa hem kamçı, hem de kılıç görevi görür yerine göre. Zoru görünce de ceketlerini çıkarıp kalkan gibi kullanırlar. Karagöz'le, Badi Recep böyle savaşta ustadırlar.

Geçen Sayıdan Devam

Apartman dairelerinde oturanların günlük temizliğine giden Saliha kadının Karakızı ile Kız Mehmet bir kapı eşiğine yayılan eski bir çul yolluk üzerinde evcilik oynarlar. Otlardan sebzeleri, kiremit tozundan kırmızı biberleri, camdan şakır şakır paraları vardır. Bu paralarla ellerini kestikleri de olur ama ağlamazlar. Hassas terazileri de ya küçük konserve, ya da ayakkabı cilası kutusundandır.

Mahallenin bir de Tarzan'ı vardır: Cemal. Daldan dala sıçrar. Kapılara, pencerelere tırmanır. İki elini ağzının kenarında boru gibi yaparak "a, a, a,a, aaaaa!" diye bağırırken boyun damarları şişer.

Güneş, briketten yapılmış gecekonduların arkasından kaybolup alacakaranlık basınca, kargalar bölük bölük "okuldan evlerine" dönerken çocuklar hep bir ağızdan haykırışırlar:

— Evli evine, köylü köyüne, evi olmayan sıçan deliğine.

Sanki bir başka dünyanın çocuklarıdır bizim mahallenin çocukları.

(*) Kalamura. Uçurtma iplerini havada birbirine dolaştırmak için kullanılan bir deyimdir.

Hülya ZONGURALP

Güzel Düş

UZUN süren kıştan sonra karlar henüz erimeye başlamıştı. Dağların güney yamaçlarında yer yer kara lar gözükmekteydi. Davarlar yeniden yayılmaya başlayacaktı. Hasan, küçük yaşına rağmen bu işin üstesinden gelebiliyordu. Güzden kalma alışkanlıkla, sabah erkenden kalktı. Bir şeylere küsmüşçesine evden dışarı çıktı. Köyün içine bir göz gezdirdi. Kendinden başka çocuk görmedi. Daha kalkmamışlardır diye düşündü. Güneş henüz köye çarpmaktaydı. Günlerdir esen poyraz rüzgârı, deliğine büyük bir çaput basılmış gibi hiç esmiyordu. Sallana, sallana ayak yoluna doğru yürüdü.

Babasının hayatı çobanlıkla geçmişti. Şimdi bu işi yapamayacak kadar yaşlanmıştı. Görevini oğluna devretmişti. Karısını yıllar önce doğum anında kan zehirlenmesinden kaybetmişti. Yoksulluğu yüzünden bir daha evlenemedi. Büyük kızı Senem de geçen yıl gelin olunca oğluyla bir başına kalmıştı. Hasan'ın evdeki takırtılarına o da uyanmıştı. "Dışarda hava nasıl koçum" diye seslendi, Hasan'a. "İyi baba iyi" deyiverdi. Hasan, babasının bu sorusundan ne demek istediğini anlamıştı. Davarları yaylaya götürecekti.

Bir şeyler atıştırdıktan sonra, ekmekle çökeleği dürdü, azık torbasına yerleştirdi. Babasının Hasan'a söyleyeceği bir şey yoktu. O görevini biliyordu, nasılsa. Keçesini sırtına aldı, düştü davarın önüne. Duvarlar arkasında köyden ayrılırken, okula hazırlanan birkaç çocuk gördü. İçi cızz etti birden. Kimbilir kendisini hiç gören olmamıştı. Dağ yamaçlarına vardığında poyraz rüzgârı tembel tembel esmeye başlamıştı. Keçesine sarındı ve bir taşın duldasına oturdu. Davarın çıngırak sesinden başka ses duyulmuyordu. "Ne kadar yalnızım, keşke yanımda bir arkadaşılm olsa" diye mırıldandı. Köyden aralıklı oynayan çocuk sesleri geliyordu. "Öğrenciler teneffüsteler" diye düşündü. Ne kadar çok isterdi okula gitmeyi, arkadaşlarıyla oynamayı. Gerçi pek arkadaşı yoktu ama okula gitse olurdu. Her okula gitmek istediğinde, babası, "Aman karın mı doyurur, git davarın sıcak südünü iç bre oğlum" derdi. Hasan da çaresiz boyun eğerdi. Babalar iyisini yapar, düşünür derler ya; Hasan babasının bu düşüncesini beğenmiyordu. "Köyün akıllısı babam değil ya, herkesin oğlu, kızı okula gidiyor." Üstelik köyün öğretmeni zamanında okuma-yazma öğrenemeyenlere de öğretiyordu. Bunun için seferberlik ilân edildiğini de radyodan duymuştu. "Bu kadar çaba sarfedildiğine göre babam haklı olabilir miydi?" sorusunu kendine sormaktan alamıyordu. Bütün bu düşünceler kafasında veryansın ediyordu. Bu arada poyraz kendini hissettirmeye başlamıştı. Davarlarına bir göz attı; bütün düşüncelerden uzak yayılıyorlardı. Keçesini üstüne çekti, büzüşüp yerleşti.

Bir gün Almanya'daki amcası çıkageldi. Hasan'ın bu durumunu görünce üzüldü. Onu yanına alıp okutmaya karar verdi. Ertesi gün Hasan'ı dağdan aldılar. Doğru şehre götürüp iyi bir okula verdiler. Hasan kısa sürede arkadaş edindi. Kitaplarını sevdi. Her gün amcası daha çok kitap, elbise alıyordu. Hasan iyi bir öğrenci olmuştu. Boş zamanlarında sevdiği tüm oyunları oynuyordu. Aradan yıllar geçti. Hasan okulunu bitirmiş, iyi bir iş sahibi olmuştu. İlk fırsatta babasını yanına aldı. Annesinin mezarını bir güzel çevirdi. Artık güzel elbiseler giyiyor, elinde siyah çanta işine gidip geliyordu. Ama zor günlerini unutmuyordu. İlk fırsatta köyüne bir okul yaptırmaya karar vermişti. O istiyordu ki; bütün çocuklar okuyabilsin, oynayabilsin.

Poyraz şiddetini artırmış, zemheriyi aratmayacak şekilde esmeye başlamıştı. Hasan, taşın duldasında irkilerek uyandığında, davarlar çoktan gediği aşmıştı. Güzel düşlerin şaşkınlığı içinde toparlanıp ardına koyuldu çaresiz ve buruk.

Halûk KÖSEOĞLU

Şekerci Amca

ÇOCUKLUĞUMU geçirdiğim küçük kasabanın tozlu sokakları hiçbir zaman hayalimden silinmeyecek. Annemin ölümü, sonra o iki katlı bahçe içindeki eve taşınışımız daha dün gibi hâlâ hatırımda.

Bu ev büyükannem, babam ve benim için biraz fazla büyüktü. Geniş ve boş odalarda dolaşırken içimi bir yalnızlık duygusu kaplar, konuşup arkadaşlık edecek birilerini ararım. Babamın hep başka şehirlerde işi vardı. Evde bir ben ve büyükannem kalırdık. Büyükannem de hiç konuşmazdı ki...

Yalnızlığımı biraz olsun unutmak için o kocaman, rengârenk çiçeklerin süslediği bahçemize çıkar, saatlerce çocukluğumun pembe hayalleri içinde sessiz sedasız dolaşırdım. Bahçe duvarlarına tırmanan bembeyaz yaseminlerin,mor salkımlı leylakların baygın kokularını içime çekmek hoşuma giderdi. Bahçemize pembe, beyaz, kırmızı, sarı güllerin yanı sıra oradan oraya uçuşan arılar, narin kelebekler daha başka bir güzellik katardı. Çam ağaçlarımızın kozalaklarını içinden çıkan yağlı fıstıkları için aşıran yaramaz mahalle çocuklarını da unutmadım; odamın penceresine kadar dallarını uzatan mandalina ağacını da. Evimizin arkasındaki üzüm asmasının gölgesinde, güzün yağmurları ve sert rüzgârlarıyla boyası aşınmış tahta bir sıra dururdu. Buradan bahçenin en uzak köşesinde bulunan ve bahar geldiğinde kırmızı çiçeklere boğulan nar ağaçlarını bile görebilirdim.

Bahçemizden sonra, kasabada cuma günleri kurulan pazar benim en büyük eğlencemdi. Sanki o gün kasaba daha bir değişir, insanlar daha bir şenlenir, canlanırdı. Pazar tam kapımızın önündeki asırlık çam ağaçlarının gölgelediği geniş meydanda kurulurdu. Meydanı bir renk cümbüşü ve hareket kaplardı. Bahçemizin demir parmaklıkları arasında çığırtkan meyve ve sebze satıcılarını, yemişçileri, ortalığın karmaşasını fırsat bilen çıplak ayaklı, elleri yüzleri kapkara dilenci çocuklarının, omuzlarında torbalarıyla oraya buraya koşturmalarını seyretmekten bıkıp usanmazdım.

Bir cuma günü öğleden sonra büyükannemden bin zorlukla izin koparıp dışarı çıktım. Büyükannem bana bahçe kapısına kadar pek çok uyarıda bulunmayı da unutmadı. Pazarı içinden seyretmek daha da zevkliydi. Bu gürültülü kalabalığın her şeyi benim ilgimi çekiyordu. Birdenbire daha önce hiç görmediğim bir şey gözüme çarptı: Bahçe duvarımızın önünde bir şekerci duruyordu. Aman Allah'ım! Ne kadar güzel şekerlerdi, onlar. Sanki gökkuşağının yedi rengi şu serginin üzerine inmişti. Serginin başındaki adam kareli kasketinin örttüğü yüzünde pek seçemediğim gözlerini kutulara dikmiş, büyük bir özenle karamelaları, kırmızıbeyaz çizgili halka şekerlerini, çam kokulu sakızlarını yerleştiriyordu.

Dalgın dalgın onu seyrediyordum. Başını kaldırdı güneşin yaktığı esmer yüzüne sevimli bir gülümseme yayıldı. Sonra yanında duran küçük testiyi alıp uzatarak bana seslendi:

— Hey küçük bana şu testiyi doldurur musun?

Testiyi aldım, demir kapıyı hızla iterek içeri girdim. Yeni çiçek açmış kayısı ve erik ağaçlarının gölgesinde uzanan mermer avluyu koşarak geçtim. Kâğıt kayıklarımı yüzdürdüğüm havuzun yanındaki çeşmeden testiyi bir çırpıda doldurup geri döndüm. Bana o sevecen tebessümüyle teşekkür ettikten sonra, kurdeleler gibi kıvır kıvır rengârenk, yuvarlak ve çizgili şekerlerle dolu teneke kutuya elini daldırıp bir avuç şeker uzattı.

— İstemem! dedim. O ise ısrar ediyordu:

— Hadi canım al! Bak sen de bana su getirdin işte, diyordu. Sonunda dayanamayıp aldım. Sarı renkli yuvarlak olanını ağzıma attım. Hoş bir limon kokusu ve tadı duydum. Öbür şekerleri pantolonumun cebine sakladım. Yavaş yavaş ona sokulmaya, çekinerek sorular sormaya başladım. Sorularımı gülerek yanıtlıyordu. Uzun konuşmalara dalmışız. Büyükannemin titrek sesini duyduğumda hava kararıyordu. Ona veda edip içeri girdim.

Ertesi cuma kapıya çıktığımda onu tekrar gördüm. Kutularını yerleştirmesini seyrettim. Tıpkı geçen hafta olduğu gibi, karamelaların yanına sakızları, onların yanına bisküvi kutusunu koyuyor, sırayı hiç şaşırmıyordu. İşini bitirince yine o küçük testiyi uzattı. Doldurdum,karşılığında bir avuç şeker daha verdi. Artık birbirimize alışmış, ısınmıştık. Bana oğullarından söz etti. Ben de ona babamı daha önce oturduğumuz evi anlattım. Dostluğumuz böylece haftalar boyu sürüp gitti. Verdiği şekerleri büyükannemden gizli yatakta yerdim. Ertesi sabah ise büyükannem midemin bozulmasına hem şaşar, hem de beni azarlardı. Ama ben onun şekerlerindeki lezzeti hiçbir yiyecekte bulamazdım.

Yine bir cuma günü içimdeki o çocuksu heyecanla uyandım. Kahvaltımı edip dışarı fırladım. Fakat gördüğüm manzara karşısında donup kaldım: Şekerci amcanın yeri bomboştu. Hiçbir zaman bu kadar gecikmezdi. Gün boyunca bekledim, ertesi cuma, daha ertesi cuma da bekledim, gelmedi. Ben yine her cuma içimde büyük bir umutla kapıya çıkardım. Pek çok cumalar geçti o yılların üzerinden. Hâlâ şekerci amcadan bir ses seda yok. Şimdi nerede bir şekerci vitrini görsem, çocukluğumun o sıcacık sevgi sinmiş şekerleriyle, şekerci amcasını hatırlıyorum. Ve kalbimin derinliklerinden bir şeylerin kopup kurtulduğunu hissediyorum.

Yasemin DAYANDI

• *(Devamı 21. Sayfada)*

Yalnız Adam

29 yaşlarında bir adam denize dalgın, dalgın bakıyordu. Hüzünlü olmasına rağmen gözleri pırıl pırıldı. Çorapsız ayaklarında bir çift eski ayakkabı bulunmaktaydı. İlk göze çarpan durumu ise pantolonunun kendisine büyük gelmesiydi. Pantolonunun beline bir ip bağlanmıştı. Yırtık kazağının üzerine yamalı, eski bir ceket giymişti. Sakallarının uzunluğu adamı tanınmaz duruma getirmişti. Saçının dağınıklığından günlerdir el sürmediği anlaşılıyordu. Yüzü çökmüş hiç kimseye güvenmeyen bir hali vardı.

O da her fakir gibi zengin olmayı, güzel giyinmeyi, aç kalmamayı istiyordu. Dünyada, mutlu olmak en büyük dileğiydi. "Gönlünce Yaşamak" ona göre bu düşünce sadece bir rüya idi. Hem de çok güzel bir rüya. Haline baktı, kendi kendine güldü ve düşündü "Yaşamak". Bu muydu yaşamak? Yarı çıplak, yarı aç... İnsanlar tarafından horlanan, acınan, itilip kakılan, bir kimseydi o. Hayal kurmak onun için en güzel şeydi. Kaç gündür açtı? Kimsenin umurunda mıydı bu? Denize baktı. Bir dilim ekmeğe kavuşmak, onun, onun için ne büyük bir sevinç olacaktı, birden yürümeye başladı.

Ayakları onu bir lokantanın önüne götürdü. Lokantaya dalgın dalgın bakmaya başladı, üzerinde dumanı tüten yemeklerin kokusu onu öylesine etkilemişti ki, cebinde hiç parası olmadığı halde gizli bir kuvvet onu içeriye doğru itiyordu. Ürkek adımlarla içeriye girerek tehna ve boş bir masaya oturdu, daha sonra yanına gelen garsonla ne konuştuğu bilinmeyen bu adam hiçbir şey yemeden lokantayı terketti.

Müjde DOĞAN

Ağaç Bir Dost

YAŞATMAYI sevdim önce, ağacı da canlı gördüm. Bir ağaç diktim. aşasın istedim, benimle büyüsün. Benimle oynayamaz, konuşamazdı ya olsun. Yaramazlık yapınca azarlanmaz, cezalandırılamazdı ya.

Dost seçtim ağacımı; ben ona su verdim, o sorunlarımı, ne söylersem her şeyi dinledi: Sen sus küçüksün, küçükler çok konuşmaz, senin aklın her şeye ermez demedi, büyükler gibi. Hem küsmedi, mızıkçılık etmedi. Dinledi yalnızca, birçok insandan daha uygar oldu. Ama ağaççа.

Taaa tepelerine tırmandım. Belki filizlerini kırdım, belki canını yaktım. Hatta sapanla kuşlarını vurmak istedim. Dostlarından ayırdım onu. Ama hiç kızmadı, suratını asmadı, kızarmadı, allaşmadı yeşilleri, cam kırdığımda büyüklerimin yaptığı gibi.

Resimler yaptım. Ağaçlarla süsledim, evlerin yanlarını. Salıncaklar kurdum dallarına. Çocuklar doyasıya oynuyordu. Sonra, sonra boyadım dallarını yapraklarını siyaha. Güzelliğini görünce ağacımın utandım. Niye kötü çizdim diye. Belki kıskandım onu. Bu çirkin duygumla çirkinleştireceğimi sandım, farkında olmadan.

Sevdim ağacımı, çok sevdim. Bayramını şekerle, çikolatayla değil, su ile kutladım. Onu korumaya karar verdim. Onur duydum bu kararımla. Nasıl duymam benden güçsüz, savunmasız bir canlıya kanat gereceğim. Son diyecek, son artık beton saltanatının egemenliğine. Yeşilleri daha çok seviyor çocuklar, tüm insanlar. Ağacım yaşadıkça güzel kalacak doğam, mutlu olacak, çocuk kalacak düşlerim.

Günal YILMAZ

KORSİKA HAREKATI

5

O DA NESİ? BİRİ KAMPTAN ÇIKTI, KAÇIYOR. ÇABUK OLMALIYIM. YOKSA YAKALANIRIM.

ÇOK AKILLI. ÇALILARIN ARASINA GİRİYOR.

YETİŞMELİYİM. VE...

OH! OLAMAZ! BU DELİNİN BİRİ.

TANRIM ÇARPTIM ONA!

ZAVALLI ADAM. TANIYORUM DA. YÜZÜKOYUN, ÇEVİREYİM.

OH! OLAMAZ. BU ÖTEKİ AMALFİ.

BAYILDI. ONU YOLUN KENARINA TAŞIYAYIM.

NE YAZIK Kİ BENİ TANIDI. ARKADAŞLARINA ANLATACAK. NEYSE!

ANDRE UYANDIĞINDA, AMALFİ 2 ÇOKTAN KARANLIKLAR İÇİNDE KAYBOLMUŞTU...

AH, ÇENEM! ELİ ÇOK AĞIRMIŞ.

HEMEN KAMPA DÖNÜP, NE ÇALDIĞINI ÖĞRENEYİM.

BİRAZ SONRA.

HAYRET! HER ŞEY YERLİ YERİNDE DURUYOR.

ÇOCUKLARIN YANINA DÖNEYİM. BENİ MERAK EDERLER.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

SONUNDA GELEBİLDİN. ENDİŞELENMEYE BAŞLAMIŞTIK.

BIRAKIN ŞİMDİ. UMARIM İÇERDEKİ ADAM KAYBOLMADI.

HAYIR! GÖZÜMÜZÜ ONDAN AYIRMADIK.

ANDRE BAŞINDAN GEÇENLERİ ARKADAŞLARINA ANLATTI.

AMALFİ 2 Mİ? OLAMAZ... İŞLER ADAMAKILLI ŞARPA SARDI.

HİÇBİR ŞEY OLMAMIŞ MI DEDİN?

EVET. HERŞEY YERİNDE DURUYOR. İŞTE KARTPOSTAL!

KIYI ŞEKİLLERİ DEĞİŞİK. AMA KAYALARIN DİZİLİŞLERİ BİRBİRİNE BENZİYOR.

DİKKAT! YEMEK HAZIR.

İŞTE DOSTLARIM. SİZE BALIK ÇORBASI.

ELİNİZE SAĞLIK BAYAN PAOLİ

HMM.. NE GÜZEL DE KOKUYOR!

BAYAN PAOLİ GİTTİKTEN SONRA...

SİZ BAŞLAYIN. BEN ŞU İÇERDEKİ ADAMA BİR GÖZ ATIP GELEYİM.

13

Sürecek

Şeftaliler

HASAN dayı, hasta kardeşini görmek üzere şehre gitmişti. Köyüne döner dönmez çocuklarını yanına çağırdı.

— Bakınız çocuklarım, Ali amcanız size ne gönderdi, diyerek elindeki paketi gösterdi. Çocuklar koşarak geldiler, babaları paketi açtı.

Küçük Recep:

— Aman ne güzel elmalar, hepsi kıpkırmızı, diye bağırdı.

Ortanca oğul Mehmet:

— Hayır, bunlar elma değil, bak derisi üzerinde tüyler var, dedi.

Babaları:

— Bunlar şeftali, dedi. Siz bu meyveleri hiç görmediniz. Çünkü bu meyveler sıcak bölgelerimizde yetişir.

Küçük Recep:

— Peki babacığım, biz istersek burada yetiştiremez miyiz?

Baba:

— Yetiştiririz ama sera yapmamız gerekir.

Mehmet:

— O da ne demek? diye sordu.

— Sera, duvarları ve damı camdan olan büyük bir odadır. Ali amca güneş ışınlarından daha çok yararlanmak için böyle yaptığını söyledi. Kışın bu camdan ev gibi büyük odanın içine kurulan özel soba daima aynı sıcaklık derecesini korurmuş. Kaloriferle ısınan büyük seralar da varmış. Sonra sırayla şeftalileri dağıttı.

— İşte annemiz bu en büyüğü senin, bunlar da sizlerin çocuklar.

Herkes şeftalisini aldı. Gece olunca bababaları sordu:

— Eh çocuklar, şeftalileri beğendiniz mi?

Mehmet:

— Sulu çok güzel bir tadı var. Çekirdeğini bir saksıya gömeceğim, eğer tutarsa bizim de şeftalimiz olacak.

Babası:

— Sen ileride iyi bir bahçıvan olacaksın. Çünkü ağaç yetiştirmesini düşünüyorsun, dedi. Sonra sormaya devam etti:

Ömer:

— Yusuf çekirdeğini kırınca, ben aldım çok sertti, cevize benzer bir şey çıktı. Fakat biraz acıydı, dedi. Benim şeftaliye gelince onu 2.5 liraya sattım daha fazla para etmiyordu. Hasan amca başını salladı.

— Bu yaşta ticarete başlamak daha çok erken, demek tüccar olmak istiyorsun... Ya sen Mustafa bir şey söylemiyorsun, şeftalini beğenmedin mi yoksa?

Mustafa:

— Onu Zeynep bacıya götürdüm, hastaydı, hiçbir şey yemiyormuş. Senin bize anlattıklarını ona anlatırken o hep elimdeki şeftaliye bakıyordu. Yemesi için ona uzattım. O almak istemedi. Ben de o zaman başucuna bırakıp kaçtım.

Babası elini oğlunun saçlarında dolaştırdı, onu okşadı, sonra şöyle dedi:

— Sen iyi ve merhametli bir çocuksun, bir hastaya yardım etmekle en iyi işi yaptın, iyilik etmek, en büyük insanlık ödevidir yavrum.

Mustafa SAKALLI

Tavşancık

KIRMIZI gözlü, kırmızı burunlu minicik bir tavşancıktı o. Tüyleri karlı dağların zirvesindeki karlar misali bembeyazdı. Gözleri her yerde yeni şeyler arardı. Bir ses duyduğu zaman o uzun kulaklarını diker, birdenbire taş kesilirdi. O anda bembeyaz bir heykeli andırırdı. Öyle mazlum bakışı, öyle hızlı koşuşu vardı ki... Ufacık olmasına ufacıktı ama ne de çok bilmişti. Annesi, babası yoktu.

Hayvanat bahçesinin bir bölümünde kendi soydaşları, arkadaşları ile birlikte yaşıyordu. Bir havuç bulduğu zaman burnunu oynata oynata dişleriyle kıtır kıtır kemirirdi. Kuşkusuz tavşanların dünyası da bizim dünyamıza benziyordu. Onlar da gülüp oynarlardı kuşkusuz. O kafes arkasında, o ufacık yerde olsalar bile... Onları daha doğrusu tavşancığımı seyrederken sanki konuştuklarını, söylediklerini, söyleyemediklerini hatta onların rüyalarını bile biliyor, görüyor gibiydim.

"Tavşancık hiç orada canın sıkılmıyor mu?" dedim. Yüzüme anlamlı anlamlı baktı. Sanki ne dediğimi anlamıştı. Sonra arkasını döndü ve hoplaya hoplaya uzaklaştı. O tavşancık sanki beni oraya bağlamıştı. Onu görmeden yapamıyordum.

Bir gün hayvanat bahçesine uğradım. Kafese yaklaştım. Gözlerimle tavşancığımı aradım. Kafeste yoktu. Kulübelerde de olamazdı. Bu saatte bütün tavşanlar dışarıda olurlardı. Birden içime bir korku düştü. Oradaki bakıcı amcaya tavşancığımı sordum. Önce anlamadı. Ama sonra hatırladı. "Ha! O mu?" dedi. "Yazık çok yazık, ne güzel bir tavşancıktı. Geçenlerde bir hastalığa yakalandı. Ne yazık ki kurtulamadı" dedi. O an öyle kötü oldum ki sonbaharda dökülen yapraklar gibi gözlerimden dökülen yaşları tutamadım.

Ölmüştü benim tavşancığım ölmüştü. Güzel tavşancığım, minik tavşancığım benim...

Betül BATTAL

Balıkçının Denizi

İHTİYAR adam yatağında güçlükle doğruldu. Ayakları dokuları lime-lime bölünürcesine ağrıyordu. Geceleyin dayanılmaz ağrıları arasında gördüğü rüyalar, yeniden gözünde canlandı. Elini, kolunu, ayaklarını oynattı. Eklemler açılır rahatlayabilirim diye düşündü. Duvarlara tutunarak zorlukla dışarıya çıktı. Sürünerek merdivenlere çöktü.

Daha gün ağarmamıştı, yalnız gökteki ay tek tük yıldızlar parlak bir yakut gibi parlıyor ve etrafı ışıldatıyordu. Kulübenin arkasından tepeye doğru yükselen çam ağaçlarından hışırtılı bir ses balıkçının kulaklarına kadar geliyordu. Taptaze bir çığ kokusu toprağı kaplamıştı. Gözlerini kıyıya dikti. Dalga seslerini duyuyor, çalkalanan yelkenlileri, kayıkları, tekneleri görüyor gibiydi.

Balıkçı hastalandığı günden beri, kulübesinin duvarları arasında balık kokusu kesilmiş, balık pulları ışık saçmaz olmuştu. Ölüme ağır ağır yaklaştığını ansıdı.

Geçmişe döndü yürürken balıkçı:

Soğuk, katıksız geçen bir kışı, bakımsızlıktan ölen iki yavrusunu, evini terkeden karısını... Günlerce aç ara sokaklarda köpeklerin dolaştığı pisliklerde sürünüp durdu... Üzüntüsünü yenmiş ve kendini toparlamıştı ki, kendi köylüsü deli geldi, deli gitti demeye, kirli tırnaklarıyla kendini göstermeye başlamıştı. Halbuki aklı başındaydı, kendine çeki düzen vermişti.

Aldırış etmedi önceleri. Zamanla çocuklar yetişkenlerden de beter peşi sıra gelerek ağızlarına sakız ettikleri, "Deli, arkası yelli" sözlerini binlerce defa balıkçıya hitaben söylediklerinden, balıkçının çileden çıkmasına yetti. Çıldırıyordu. Deli gibi çocukları taşlamaya, kovalamaya başladı. Köyünü terkettiğinde kartipileri yağıyordu...

Deniz kokusuyla düşlerinden sıyrıldı. Bank'a abanmış bir gececiden, ayaklarını suya sokmuş ağzında cigarası bir hayalciden ve iskelenin ucuna giden bir delikanlıdan başka görünürde kimseler yoktu. İhtiyarın gözlerinde bir canlılık bir neşelilik vardı. Gülüyordu bu gözler. Ayaklarının ağrılarını da unutmuştu. Umut: Deniz, mavi sular, oynaşan balıklar, deniz hayatı ona kavuşmuştu. Kayığı zorlanarak iteledi, günlerdir semtine uğramadığından değişmiş buldu.

İhtiyar adam var kuvvetiyle asıldı küreklere. Denize doğru kıyıdan uzaklaştı. Sonra kıyı boz-bulanık görülmeye başladı. Güçten kesildi, dermanı kalmadı sağa-sola kaykıldı ve yığıldı kaldı kayığın zeminine. Mavi gökyüzü, masmavi su ve dalgalar arasında alçalıp yükselen kayıkta kesik kesik soluklanıyordu balıkçı.

Tekrar güç toplamış bir efsanevî kahramanı andırırcasına daha hızlı asıldı küreklere. Ayaklarının ağrısına sırt ağrıları da katılmış ciğerlerinin parçalanırcasına sıkılmasına karşılık dişlerini kenetleyerek dayanıyor ve açık denizlere doğru kürek çekiyordu... İhtiyarın ikinci defa kürek tutan elleri gevşerken özlem dolu gözleriyle balık sürülerini arıyordu. "Ama bugün nerelere gitmişti bunlar" açık denizlerde olduğunu anımsadı. Derinliklere "Ya yunuslar, köpek balıkları, kılıçlar nerelerde?" diye mırıldandı. "Köpek balığı olsaydı bana çoktan saldırması gerekmez miydi." Aklı başına gelmişcesine "Kan yok ki" dedi.

İhtiyarın kaburgaları çatlarcasına sıkılmaya başladı. Bu ağrı ayaklarındaki ağrıdan kat kat fazlaydı. Sırtını kayığa yasladı, ayaklarını uzattı. Gözlerine bir ağırlık indi, karanlık bir boşluktaydı. Artık sönmeye çalışan bir köz parçası gibi beyni çalışıyor: Denizin dibinde dans eden yosunları, kayaların arasında dalgalanan süngerleri, sarkan deniz bitkilerini, yavru balıkların süzülüşlerini görüyor gibiydi. Ansızın beyni de kalbi de işlevini kaybetti.

Geceye doğru, güneyden gelen Rodos yelleri okyanuslara doğru menteşeleri sökülmüş tahta parçalarını sürüklüyordu.

R.İsmet ÖZKAN

1 Yaşamımın Serüvenleri

1812 SAVAŞININ HAYALET GEMİLERİ

BİR denizaltı kar fırtınasının karıştırdığı tortuların arasındaki figür, yavaşça belirdi. Elini kalbinin üzerine koyup, hafifçe öne eğilmiş duran küçük bir insan figürü, sanki beni selamlıyor gibiydi.

300 feet kadar yukarıdaki karartılmış denetim odasında, uzaktan kumandalı denizaltı televizyon kamerasından, dipteki bir görüntüyü en ince ayrıntısına kadar inceliyordum. Derken birisi arkamdan: **"11 yıl uğraştıktan sonra hiç de fena değil Dan,"** dedi: "Sen de kendini selamlayabilirsin artık."

Arkadaşım haklıydı, oysa selamlanacak yalnız ben değildim, şu hayaletimsi şekli, TV ekranına getirmeye yardım eden yüzlerce kişi vardı selamlanması gereken. Bir geminin baş figürü idi ekranda görünen... Büyük İngiliz deniz kahramanı **Horatio Nelson**'u canlandırıyordu. 170 yıl önce korkunç bir fırtınada **Ontario Gölü**'nde batan Birleşik Devletler Deniz Kuvvetlerine mensip **"Scourge"** adlı tekneye aitti. Aynı fırtınada **Scourge** ile birlikte **"Hamilton"** da batmıştı. Şiddet ve cesaret dolu bir öyküleri vardı ve bize batarken gemide bulunan **Ned Myers** tarafından anlatılmıştır.

Myers, Amerika ile İngiltere arasında çıkan 1812 savaşında Amerikan deniz kuvvetlerinde deneyli bir denizciydi. Savaşın çıkış nedenleri, Amerika'nın Napolyon Fransa'sı ile yaptığı ticarete İngiltere'nin müdahalesi ve Amerikalı denizcileri zorla askere almasıydı. Kanada'dan Louisiana'ya kadar karada ordular, büyük göllerden Kuzey Denizi'ne kadar sularda da donanmalar çarpıştı.

Ned Myers, bugün unutulmamış olmasını iki şeye borçlu: Çok kuvvetli bir belleği olmasına ve savaştan önce bir Amerikan ticaret gemisinde çalışırken **James Fenimore Cooper** adlı genç bir adamla tanışmasına.

1812 savaşında **Myers**'ın görev yaptığı **"Scourge"** adlı savaş gemisi, yine bir savaş gemisi olan **Hamilton**'la birlikte Ontario Gölü'nde devriye geziyordu. **Scourge**, aslında daha önce bir Kanada ticaret gemisiydi, adı da **Lord Nelson**'du. Amerikalılar gemiyi ele geçirince adını değiştirmişlerdi. **Hamilton**'un önceki adı ise **"Diana"** idi ve o da bir ticaret gemisiydi. Savaş patlak verince Amerikalıların gemilere toplar yerleştirmeleri bunları tehlikeli bir biçimde ağırlaştırdı.

8 Ağustos 1813 sabahı **Hamilton** ile **Scourge**, aniden patlak veren bir kasırgayla sulara gömüldüler. Bu sırada gemiler, Batı Ontario'da ve bir İngiliz filosunun görüş alanında bulunuyorlardı. İki gemi de bir anda gözden kayboldular. Korkunç kasırga gemileri bütün mürettebatıyla birlikte sulara gömdü, faciadan sadece 8 kişi kurtulabildi.

Sağ kalanlardan biri de **Ned Myers**, o tarihdeyse Amerika'nın bellibaşlı yazarlarından biri haline gelen eski deniz arkadaşı **Cooper**'a başvurdu.

Kuvvetli belleğinde tüm denizcilik yaşamını eski dostu **Cooper**'a anlatırken, **Hamilton** ve **Scourge**'un battığı geceyi de tüm dehşetiyle nakletti. Sonuç olarak ortaya bir denizcilik klasiği çıktı: **"Ned Myers: Güvertede geçen bir yaşam"**. Yazan: **J. Fenimore Cooper.**

Ned'in anlattıklarından alınan tek bir paragraf, **Scourge**'un batışını tüm dehşetiyle gözler önüne seriyor.

Birbiri ardına çakan şimşeklerden gözlerim kör olmuş gibiydi. Güvertelerimiz yanıyor gibiydi buna rağmen hiç-

Deniz fenerimizi içeri tutunca, gözümüze çok ilginç şeyler çarpıyor.

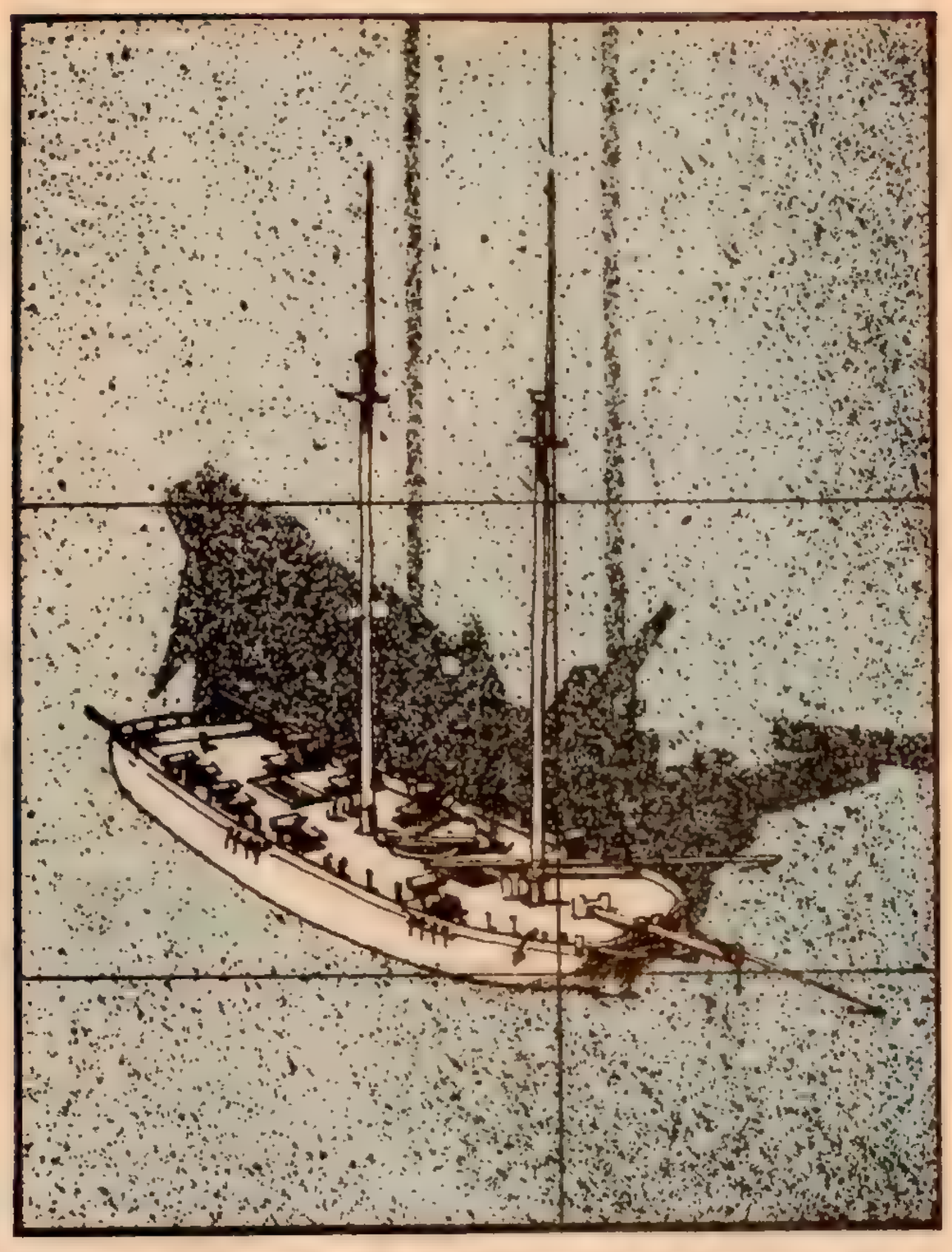

Gemideki sonarımızla, denizin dibinde yatan tekneyi bütün ayrıntılarıyla görebiliyoruz (üstte sağda). Birkaç metre daha alçalınca, geminin bütün ayrıntılarını görebiliyoruz. Görüntüyü video kasete çektikten sonra, ressamımız Richard Schecht, geminin temsilî bir resmini yapıyor (Büyük resim)...

bir şey göremiyordum. Hiçbir emir, çağrı ya da uyarı duymadım. Buna karşılık, tekne yan yattığında aşağıya düşen topların, barut kutularının, barutların ve öteki ağır şeylerin altında sıkışan insanların çığlıkları ve bağırışları geliyordu rüzgâr altından...

Kamaranın penceresinden oluk gibi su akıyordu. Yattığım yerden fırladım, ben gemiyi terk ettikten sonra hemen battı.

Hamilton'da onunla birlikte battı ve 158 yıl boyunca ikisi de unutulmuş olarak kaldılar. Haklarında bilinenler, **Ned Myers**'in belleğinde ve Birleşik Devletler deniz arşivlerinde kaldı.

Derken, 1971'de Toronto'daki Ontario krallık müzesi, **Hamilton** ve **Scourge**'ı bulmak için Ontario Gölü'nün batısında bir araştırma tasarısına girişti. Birliklerin ve askerî gereçlerin taşınmasında kara nakliyesinin yerini aldığı için, 1812 savaşında göl büyük bir sahne haline gelmiş. Bunun sonucunda Ontario Gölü'nde gemi yapımcılığı büyük boyutlara varmıştı.

Ontario Krallık Müzesi'nin o zamanki şef areologu, dostum **Dr. Douglas Tushingham**, aracılığıyla, gemi araştırma tasarısını yönetmem istendi. Asıl mesleğim diş doktorluğu olmasına karşın, St. Catharines, Ontario'da oldukça rağbet gören bir muayenehanem var, sualtı çalışmalarında da deney sahibiyim. Yıllardır boş vakitlerimi Bermuda ve Karaibler'de önde gelen deniz arkeologlarıyla çalışarak geçiririm. Ayrıca uzun süredir müzenin araştırma üyeliğini de yürütmekteyim.

Ontario Gölü'nün suları derin ve soğuktur, aşağı tabakalarsa sürekli donma noktasına yakın soğukluktadır. Sıcak ve çürümeyi kolaylaştıran tropikal denizlerin tersine, büyük göllerin durgun ve soğuk suları içine aldığı her şeyi titizlikle saklar. **Hamilton** ile **Scourge** olayında da bu özelliği önemli bir rol oynadı.

Cooper'in kitabı gemiler hakkında detaylarına kadar bilgi veriyordu ve bundan da önemlisi Ontario Gölü'nün dibinde nerede olabilecekleri hakkında bir fikir veriyordu. Kesin yerini bilmek mümkün olamazdı elbet, çünkü gemilerin seyir defterleri de her şeyle birlikte dibi boylamıştı. Fakat ileride **Ned Myers**, bu konuda bana çok önemli bir ipucu verecekti.

Basit bir araştırma tasarısı olarak başlayan bu olay bende zamanla bir sabit fikir haline geldi. Artık **Hamilton** ve **Scourge** hakkında bilgi toplamak beni tatmin etmiyordu; onları bulmaya ve kendilerini incelemeye kararlıydım. Başından beri bu sabit fikrime anlayış gösterip beni destekleyen üç kişi vardı; karım **Nancy**, **Doug Tushingham** ve Kanada İç Suları Merkezi'nden bilimadamı **Dr. Peter Sly**. Peter, bu enstitüdeki çalışmalarında yıllarca Ontario Gölü'nün dibini araştırmıştı.

Fakat aramaya nereden başlayacaktık? Tarihsel dökümanlar, özellikle savaş sırasında yazılmış olanlar, yazanların peşin hükümlerini taşıyordu büyük ölçüde.

Bu iki gemiyi aramam sırasında basit gerçekleri ortaya koyan orijinal dokömanlara gereksinmem vardı, yargılara değil. Aradığıma en uygun şey geminin seyir defteriydi. **Hamilton** ve **Scourge**'unkilerin kaybolmuş olması oldukça canımı sıktı. Amerikan filosundaki diğer gemilerin seyir defterlerinin bulunabileceği olasılığı aklıma geldi. Hemen Washington'daki Amerikan Deniz Kuvvetleri arşiv dairesine bir mektup yazıp sordum, fakat yanıtları olumsuzdu.

Gelecek Hafta: Sualtı araştırmalarına başlıyoruz.

Alexandre Dumas'nın ünlü romanı MONTE CRISTO

7

Renkleme: Fethi DURMAZ

CEZAEVI Müdürü:

"İşte öteki hükümlü de burada." dedi. "Büyük bir hazineye sahip olduğunu sanıyor. Müdürlüğe, eğer kendisini salıverecek olursak çok para vermeyi önerdi: Binlerce, binlerce altın. Sonra bu öneriyi iki katına, sonra gene iki katına çıkardı, böyle de sürdü. Sizi de bir kenara çekip aynı öneride bulunacaktır, görürsünüz."

"Çok garip şey! Adı ne bu adamın?"

"Faria."

"27 numara."

"Evet efendim, işte burası. Kapıyı aç, Antoine."

Müfettiş, delinin odasına da bir göz attı.

Yerde tam ortada, taşa çizilmiş bir dairenin ortasında. hemen hemen varı çıplak bir adam oturuyordu. Dairenin içine birtakım çizgiler çizmekteydi ve kendisini bu işe öylesine vermişti ki, kapı açıldığında bile başını kaldırıp bakmadı, yerinden bile kıpırdamadı. Ancak fenerin ışığı yüzünü aydınlatınca başını kaldırdı ve karşısındaki kalabalığı gördü.

Hemen yatağın üzerindeki bez parçasını kapıp örtünmeye çalıştı.

Müfettiş sordu:

"Ne istersin?"

"Ben mi? Hiç, hiçbir şey istemem."

Müfettiş:

"Galiba anlamadın," dedi. "Beni buraya hükümet gönderdi, hükümlüleri ziyaret edeyim ve gereksinmeleri varsa sorup öğreneyim diye."

Faria bağırdı:

"Ha, o zaman başka. Herhalde sizinle anlaşabiliriz, umarım."

Müdür:

"İşte, ben size söylememiş miydim?" dedi.

"Benim adım Faria. Roma'da doğdum. Tam yirmi yıl boyunca Prens Spada'ya hizmet ettim. 1811'de — neden bilmiyorum — tutuklandım. O günden beri de hep ama hep salıverilmek istedim."

"Evet, evet ama ben buraya sizlere, hükümlü olarak iyi davranıp davranmadıklarını öğrenmeye gelmiştim."

"Yemekler öteki cezaevlerindeki gibi, yani çok, çok kötü. Bu oda ise sağlığa çok zararlı, ama bir zindandan başka ne beklenir ki? Benim sizinle konuşmak istediğim bu gibi şeyler değil. Size çok, çok önemli bir şey söylemek istiyorum."

Müdür yine:

"Görüyor musunuz, başlıyor işte?" dedi.

"Bunun için sizi gördüğüme çok, pek çok sevindim. Gerçi çok önemli bir konu üzerinde çalışıyordum, onu yarıda kestiniz ama zarar yok. Lütfen sizinle biraz yalnız konuşabilir miyiz?"

Müdür usulca:

"Ben size dememiş miydim?" dedi.

Müfettiş hükümlüye karşılık verdi:

"Bu isteğinizi yerine getirebileceğimi sanmıyorum."

Faria diretti:

"Ama size çok, çok büyük bir paradan söz edecektim."

Müfettiş de Cezaevi Müdürüne fısıldadı:

"Tıpkı söylediğiniz gibi, evet."

Dışarı çıkmak üzere arkasını döndüğü sırada Faria, seslendi:

"Ama ille de yalnız olmamız şart değil, söyleyeceklerimi Müdür de duyabilir, zararı yok."

Müdür:

"Zaten ne söyleyeceğini biliyorum.

Müdürlüğe eğer kendisini salıverecek olursak çok para vermeyi önerdi. Binlerce binlerce altın.

Cezaevinin dışında normal yaşam devam ediyordu.

Şu gizli hazineden söz edeceksin yine, değil mi?"

Faria, gözlerini ona dikti, öyle bir baktı ki, bu bakışlarda çılgınlıktan en ufak bir iz bile yoktu.

"Elbette, kuşkusuz. Zaten başka neden söz edebilirdim ki?" dedi.

"İyi, iyi söyleyeceklerini artık ezberledim, ben de söyleyebilirim. Buraya geldiğin şu son beş yıldır kaç kez, ama kaç kez aynı şeyleri dinlemedim mi senden?"

Faria dedi ki:

"İyi ya, bu da gösterir ki siz 'kulakları olup da işitmeyenler'den değilmişsiniz demek?"

Müfettiş söze karıştı:

"Ama hükümet senden para almaz. Sen en iyisi o parayı özgürlüğüne sakla, o zaman harcarsın."

Faria'nın gözleri parlıyordu. Müfettişin elini yakaladı:

"İyi ama ya özgürlüğüme hiç kavuşamazsam?" diye bağırdı. "Ya ölünceye değin burada kapalı kalırsam? Hükümet de biraz kazansa kötü mü olurdu sanki? Yarısını veririm, yarısı da bana kalır."

Müfettiş alçak sesle:

"Gerçekten de eğer bu adamın deli olduğunu bilmeseydim, şu sözlerine inanasım gelirdi," diye söylendi.

Ne var ki Faria'nın kulakları, tüm hükümlülerin kulakları gibi pek keskindi, bu sözleri duymuştu.

"Ben deli filan değilim. Para hep orada duruyor. Size bir kâğıt yazar, altını da imzalarım, hazineyi bulacağınıza dair. Bulamazsanız, yine beni buraya getirir kapatırsınız: Başka bir şey istemem."

Müfettiş güldü:

"Hazine buraya uzak mı?"

Cezaevi Müdürü dedi ki:

"Aman ne güzel bir plan! Eğer her hükümlü, canının istediği zaman üç yüz millik bir yolculuğa çıkacak olsa, elbette kaçmanın bir yolunu bulur. Bu zaten pek eski bir kaçış yöntemidir. Bu yöntemi ilk bulan da Bay Faria değildir."

Müfettiş:

"Size yemekler iyi mi diye sormuştum?" dedi.

Faria oralı olmadı:

"Söz verin bana, eğer söylediklerim gerçekse beni salıvereceğinize söz verin; siz gidin söyleyeceğim yere, ben burada kalıp beklerim."

"Size yemekler iyi mi diye sormuştum."

"O zaman kaçmam tehlikesi yok demektir, çünkü burada kalıp sizi beklerim."

"Sizi de bir kenara çekip, aynı öneride bulunacaktır, görürsünüz."

"Soruma karşılık vermiyorsunuz?"

Yaşlı adam bağırdı:

"Ama siz de benimkine vermiyorsunuz. Pekala öyleyse, madem ki altınlarımı istemiyorsunuz, bende kalsın. Siz beni özgürlüğüme kavuşturmazsanız Tanrı kavuşturur."

Böylece örtündüğü kumaş parçasını fırlatıp attı, gene yere çizgi çizmeye daldı.

Müfettiş sordu:

"Ne yapıyor böyle?"

"Paralarını hesaplıyor."

Faria bu saçma sözleri duymazlıktan geldi.

Müfettiş:

"Belki de bir zamanlar çok zengin biriydi!" dedi.

"Ya da öyle olduğunu düşlüyordu da uyandığında deli oldu." diye Cezaevi Müdürü düşüncesini açıkladı.

Böylece Faria sorunu da kapanmış oldu... Adamcağız gene orada kaldı; ziyaret ötekilere, Faria'nın deliliğini büsbütün doğrulamış olmaktan öte bir işe yaramadı.

Müfettiş, Dantes'e verdiği sözü tuttu. Cezaevinin kayıt defterine baktı ve adının karşısına şunların yazılmış olduğunu gördü:

EDMOND DANTES

"Tehlikeli bir adam. Napolyon'un Elbe Adası'ndan dönmesine yardım etti. Olabildiğince sıkı gözetim altında tutulacak."

İşler böyle olunca Müfettiş bir şey yapamazdı. Deftere sadece, **"Yapacak bir şey yok,"** kaydını düştü, o kadar.

Sürecek

mırnav

SİNAN GÜRDAĞCIK

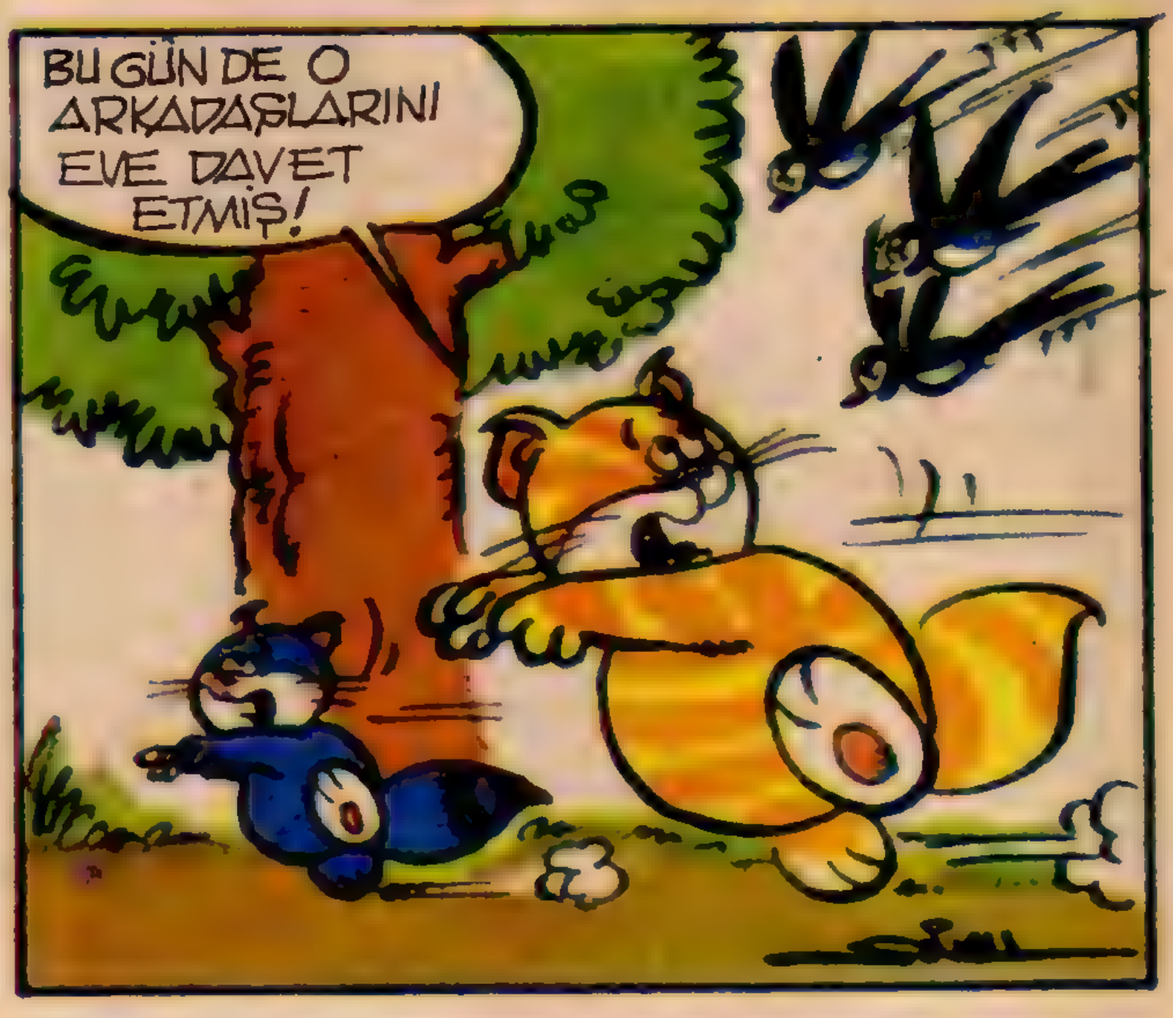

ÇILGINLAR ORMANI

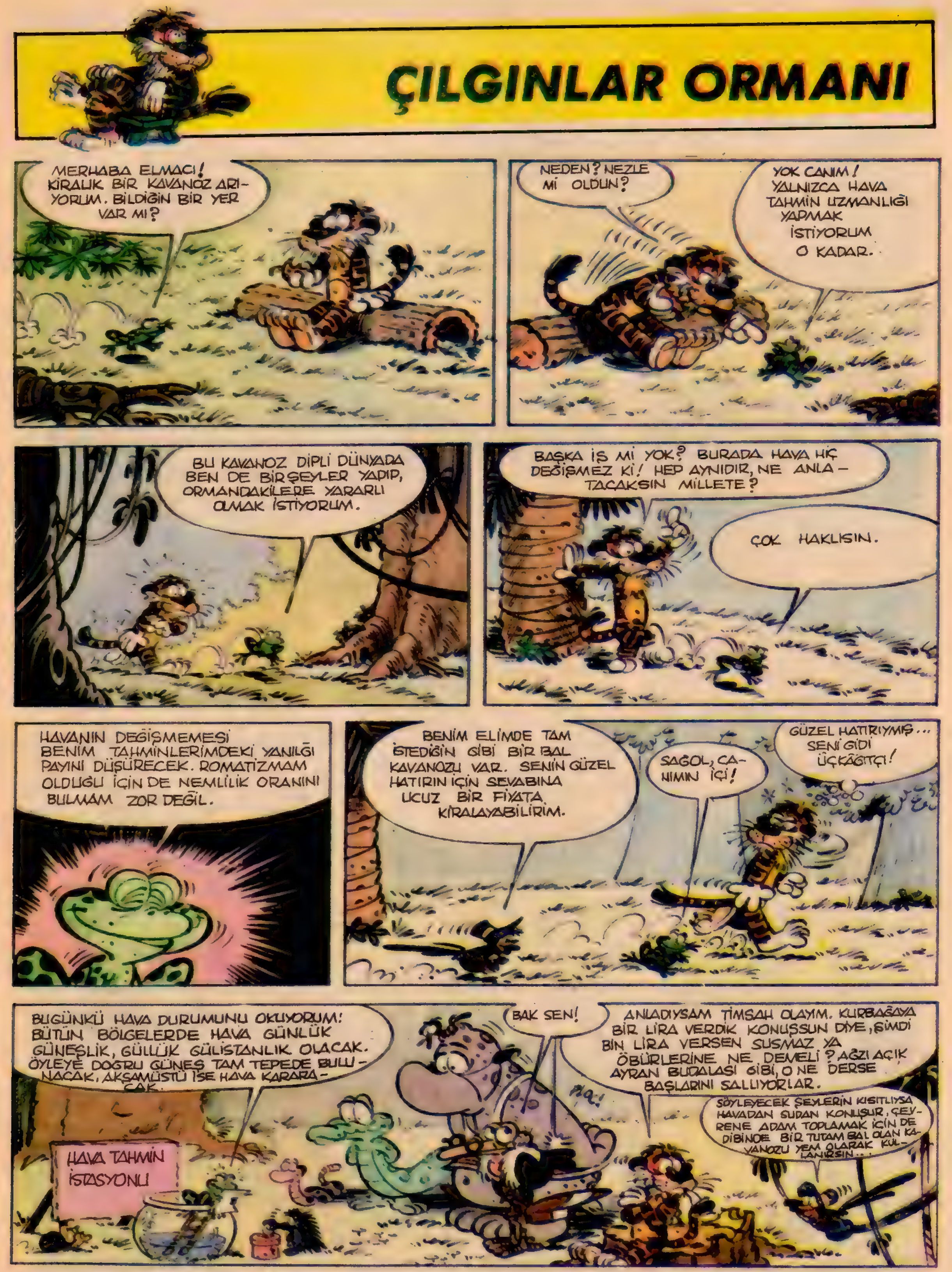

SİYAH KISRAK 2

KUMSALA ULAŞAN ALEK, YORGUNLUKTAN BAYGIN DÜŞMÜŞTÜ. ANCAK, GÜNEŞ İYİCE YÜKSELİNCE KENDİNE GELDİ...

AAAH... SUSADIM... ÇOK SUSADIM.

ATIN AYAK İZLERİNİN PEŞİNE DÜŞERSEM BELKİ BİR SU KAYNAĞINA ULAŞIRIM.

İŞTE BİR GÖL!

UMARIM GÜCÜM TÜKENMEZ.

Hiiiiiiii

ÖFKEYLE KİŞNEYEN VE TEPİNEN HAYVAN SONUNDA UZAKLAŞTI. ALEK BİR YANDAN SUSUZLUĞUNU GİDERİRKEN ÖTE YANDAN YÜZÜNE SU SERPEREK SERİNLEDİ...

OHHH... BİRAZ KENDİME GELDİM. BİR DE, YİYECEK BİR ŞEYLER BULSAM...

DAHA SONRA;

BİR KUŞ BİLE YOK ÇEVREDE. AVLANACAK HİÇBİR HAYVAN YOK. YALNIZCA, DAĞ ÇİÇEĞİ YİYEREK BESLENEMEM Kİ...

HEY, BENİM DE İÇMEYE HAKKIM VAR! SEN BENİ AZGIN OKYANUSUN DALGALARINDAN KURTARDIN. ŞİMDİ SUSUZLUKTAN ÖLMEME GÖZ YUMAMAZSIN.

BİR BALIK YAKALAYABİLSEM...

TÜH! KAÇIRDIM!

BULABİLDİĞİNCE DAĞ ÇİLEĞİ YİYEN ALEK, GÜNÜN GERİ KALAN BÖLÜMÜNÜ KURU DALLAR TOPLAYARAK GEÇİRDİ. BİR SIĞINAK YAPMAK İSTİYORDU.

NE OLAĞANÜSTÜ BİR SESSİZLİK! SANKİ DÜNYADA SON KALAN İKİ YARATIK BİZİZ. AMA BU NE KADAR SÜRER Kİ?

ERTESİ SABAH, AÇLIK, ONU ADANIN GERİ KALAN BÖLÜMÜNÜ KEŞFE ZORLADI.

ORADA, KAYALIKLAR ÜZERİNDE YOSUNLAR VAR. DAHA YAKINDAN BAKAYIM.

AMA BU HARİKA!

BU YOSUN TÜRÜ, YIKANIP KURUTULDUKTAN SONRA YENİLEBİLİR

BANA BUNLARI ÖĞRETTİĞİ İÇİN TABİAT BİLGİSİ ÖĞRETMENİME TEŞEKKÜR BORÇLUYUM. YİYECEK BULDUM SONUNDA.

ALEK HIZLA SIĞINAĞA DOĞRU GİTTİ. YOSUNLARI GÖLDE YIKADIKTAN SONRA GÜNEŞTE KURUTTU. BİR SAAT KADAR SONRA YOSUNLAR YENİLEBİLİR DURUMA GELMİŞTİ. VE BOŞ BİR MİDE İÇİN PEK LEZZETLİ SAYILIRDI...

SİYAH KISRAK BİLE YOSUNUN TADINDAN PEK HOŞLANMIŞTI.

AÇLIKTAN ÖLMEYECEĞİZ. BUDA BİRŞEY. AMA SONUMUZ NE OLACAK? BU UNUTULMUŞ ADADAN NASIL KURTULACAĞIZ?

ASLINDA, FRANSA'YA DA İSPANYA KIYILARINDAN PEK UZAKTA OLMAMALIYIZ...

GÜNLER GEÇİYORDU. ALEK SIK SIK BİR GEMİ GÖRMEK UMUDUYLA DENİZE BAKIYORDU. OYSA, DENİZİN UFUKÇİZGİSİ HEP BOŞTU.

AT DA, ÇOĞUNLUKLA ONUN ÇEVRESİNDE DOLAŞIYORDU.

FAKAT... BİRGUN

AAA! NE OLUYOR BUNA... ÜSTÜME GELİYOR!

HİHİHİ

HİHİHİ

!

ÇILDIRDI GALİBA.

BU DA İYİ. ŞİMDİ DE HİÇ BİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ GİDİYOR.

BİR YILAN! DEMEK Kİ BU YÜZDEN!...

İKİNCİ KEZ HAYATIMI KURTARIYORSUN! ARTIK BİRBİRİMİZİ DAHA İYİ TANIMANIN ZAMANI GELDİ.

GEL.. GEL... SAKİN OL BENİM GÜZEL ATIM. DOST OLMA YA ÇALIŞALIM. BAK! SANA SİYAH KISRAK DİYECEĞİM... KARA... ANLIYOR MUSUN? BUNDAN BÖYLE SENİN ADIN BU...

O ANDAN SONRA, ALEK İLE SİYAH KISRAK ARASINDAKİ DOSTLUK GİDEREK ARTTI. AT, ÇOCUĞUN BÜTÜN ISILIKLARINA, ÇAĞIRILARINA HEMEN YANIT VERİYORDU. ÜSTELİK, ONU SEVMESİNE İZİN VERİYORDU.

BİR SABAH, ALEK ONUN SIRTINA BİNMEK İSTEDİ.

SİYAH KISRAK... SİMDİ SIRTINA BİNECEĞİM.

DAHA DOĞRUSU BİNMEYİ DENEYECEĞİM.

!

AYI HEMEN YILACAĞIMI SANMA...

İKİNCİ DENEME DE BİRİNCİNİN BİR BENZERİYDİ...

ALEK, YENİLGİYİ KABUL ETMİYORDU. BİR ÜÇÜNCÜ DENEME DAHA YAPTI... BU KEZ BAŞARDI...

AMA O NE MÜTHİŞ BİR HIZDI!..

YAVAŞ SİYAH KISRAK... BİRAZ YAVAŞLA... ÖLDÜRECEKSİN BENİ.

SİYAH KISRAK, ADANIN DÖRT BİR YÖNÜNDE KOŞTUKTAN SONRA BU ÇILGIN HIZA BİR SON VERDİ.

UFF... YORGUNLUKTAN BİTTİM. AMA ÇOK HOŞUMA GİTTİ.

EVET, ALEK GERÇEKTEN SEVİNÇLİYDİ. SİYAH KISRAK EVCİLLEŞİYORDU. VE YALNIZCA ONA AİTTİ. AMA BU DAHA NE KADAR SÜRECEKTİ? AİLESİNİ, ÜLKESİNİ YENİDEN GÖREBİLECEK MİYDİ?

Sürecek

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR/ SAYI: 39

GENÇ GAZETECİLER! «YENİ GAZETE»YE, ÇEVRENİZDEKİ İLGİNÇ OLAY VE KİŞİLERİ ANLATAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZI BEKLİYORUZ.

Yeni Gazete

DÜNYADAN • YURDUMUZDAN • ÇEVREMİZDEN

GAZETEMİZDE YAYINLANAN YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN SİZLERE, BİRER «GENÇ GAZETECİ» KARTI GÖNDERECEĞİZ.

BALIKÇILIK BAKANLIĞI KURULUYOR

Balıkçılığın şiddetinin azalması, yıllık av kontenjanları konulması, av sezonunun kısa tutulması, balıkçılık alanlarının sınırlandırılması isteniyor

● *Üç bir tarafımız denizlerle çevrili olmasına karşın, balıkçılığımız fazla gelişmemiştir.*

"Su ürünlerimizin geliştirilmesi" konusunda çok sayıda kamu kuruluşunun birbirlerinden kopuk biçimde çalıştığı, aralarında bağlantı sağlanamayan bu çabaların da özlenen yararları sağlayamadığı ifade edilerek, **"Balıkçılığımızı gelişigüzel çabalardan kurtaracak ve çalışmaları tek elden yönetecek balıkçılık bakanlığının bir an önce kurulması"** isteniyor.

Su ürünleri uzmanları ve balıkçılar tarafından önerilen balıkçılık bakanlığının kurulması halinde, birkaç genel müdürlükte toplanan çalışmaların tek ele aktarılacağı ve daha verimli hale geleceği belirtiliyor.

Balıkçılar, avlanma ile ilgili olarak düzenleyici önlemler alınmadığı takdirde, bir süre sonra balık neslinin yokolması tehlikesiyle karşılaşacağımızı da belirterek, şöyle diyorlar:

"Balıkçılığın şiddetini azaltmak, yıllık av kontenjanları koymak, av sezonunu daha kısa tutmak gerekir. Balıkçılık filolarının büyüklüklerini sınırlandırmak, av yapılabilir alanları bilimsel incelemelerle belirlemek şarttır. Ayrıca, gene balıkların büyüme alanlarında balıkçılık yasaklanmalıdır. Belli türlerin sayısı gittikçe azalmaktadır. Bunların yumurta, yavru ve genç tiplerinin avlanması yasaklanmalıdır."

TRABZON'DA BALIK FİYATLARI ET FİYATININ ÜZERİNE ÇIKTI

Denizden az balık çıkması, fiyatların yükseltilmesine neden oldu

Trabzon'da balık fiyatı, et fiyatlarına oranla iki kat arttı.

Ramazan'dan önce 550 liradan satılan istavritin kilosu, 350 lira birden artarak 900 liraya tırmandı. Mezgit balığının bir kilosu ise 200 liradan 350 liraya kadar çıktı.

Balık satıcıları, "İstavritin kilosunun 470 liradan satılan et fiyatlarının iki katına yükselmesinin balığın çok az miktarda çıkmasından kaynaklandığını" söylediler.

ÜRETİLEN MEYVENİN YÜZDE 1'İ MEYVE SUYUNA DÖNÜŞÜYOR

Meyve suyunun ülke çapında daha fazla tüketimi için, çalışmalar sürüyor.

Yılda 6 milyon 785 bin ton olan meyve üretiminin ancak yüzde 1'inin meyve suyu fabrikaları tarafından işlendiği hesaplandı. Kişi başına 1 litre meyve suyu tüketimi yapılan Türkiye'de talep yetersizliğinin kapasite kullanımını düşürdüğü de belirlendi. Meyve üretimi içinde en büyük kalemi 3.5 milyon ton ile üzüm, 1.35 milyon ton ile elma oluşturuyor.

ROMENLER MAL SATMAYA GELDİLER

Romen Heyeti Başkanı Rosu 1985 yılında iki ülke arasındaki ticaret hacminin 1 milyar dolara ulaşmasının planlandığını söyledi

Romanya ile Türkiye arasındaki dış ticaret hacminin 1985 yılında 1 milyar dolara çıkacağı belirtildi. Devlet Başkanı Çavuşesku'nun Türkiye gezisinde imzalanan ekonomik protokol çerçevesinde İstanbul'a gelen Romanya'nın Dış Ticaret'le görevli Bakanı Alexander Rosu, 1985 yılı için iki ülke arasında öngörülen 1 milyar dolarlık ihracat hacmine ulaşmak için hem kendilerinin hem de Türk işadamlarının gayret sarfetmeleri gerektiğini söyledi. Alexander Rosu, **"Türkiye ve Romanya'nın ortak yatırımlar yapması mümkündür"** dedi.

«PİONEER 10» 11 YIL SONRA GÜNEŞ SİSTEMİNDEN ÇIKTI

11 yıl önce uzaya fırlatılmasına karşın, Pioneer 10'un bütün sistemleri arızasız çalışıyor

ABD'nin uzaya 11 yıl önce gönderdiği **"Pioneer 10"** dün Türkiye saati ile 15.00 dolaylarında güneş sisteminden ayrıldı. 5.6 milyar kilometrelik bir mesafeyi kateden Pioneer 10, tanıdığımız yıldızları ardında bırakarak, bilinmeyen yolculuğuna başladı.

Pioneer 10'un tüm aygıtları hâlâ düzenli olarak çalışıyor. Amerikalı bilim adamları, uzay aracından gelen sinyalleri sürekli izliyor.

1972 yılında, mart ayının üçünde fırlatılan Pioneer 10, saatte 49 bin 177 kilometrelik bir hızla hareket ediyor. Bilim adamları, aracın rotasında bir terslik olmadığı takdirde, 10.507 yıl sonra 3.8 ışık hızı uzaklıktaki bir yıldızın yakınlarından geçeceğini belirtiyorlar.

Pioneer 10 uzay aracı, güneş sisteminden ayrılmadan önce görevini başarıyla gerçekleştirmiş, dünyaya uzaydan fotoğraflar göndermişti. Pioneer'in fotoğraflarından bir tanesi Jüpiter gezegeninin kabuğunun sıvı ile kaplı olduğunu göstermişti.

Uzmanlar, Güneş sistemine veda eden uzay aracının tıpkı Okyanus'un azgın dalgaları arasına bırakılan ve içinde mesaj taşıyan bir **"şişeye"** benzediğini kaydediyorlar. Bu niteliği nedeniyle, **"Pioneer 10"** uzay aracı evrenin sonsuzluğu içinde yaşadığına inanılan diğer canlılara, tanışma çağrısında bulunan bir dostluk eli olarak kabul ediliyor.

MARMARA'NIN KURTARILMASI İÇİN GEÇ KALINDI

Artık birçok yerde denize girilemiyor

Marmara Denizi'ndeki kirliliğin büyük boyutlara ulaşması ve İzmit Körfezi'nde denize girilmesinin yasaklanması üzerine, çevre kirliliği sorunu yeniden gündeme geldi.

Soruna yıllardır seyirci kalındığını ve Marmara Denizi çevresindeki fabrikaların artıklarıyla denizin kirletileceği kadar kirletildiğini kaydeden uzmanlar, artık çok geç kalındığını belirtiyorlar.

Çevre kirliliği uzmanları, sorunun çözümü için yıllardır tek adım atılmadığını, şimdi de kirletenlerin değil, denize girmeyi yasaklayarak, halkın cezalandırıldığı şeklinde konuşuyorlar.

BİSİKLET FABRİKASI ÇÖP KAMYONU YAPTI

Fabrika tarafından yapılan kamyonların bütün yurt çapında kullanılması bekleniliyor

Belde Bisiklet ve Motor Sanayii A.Ş. (BEBİMOT) çöp kamyonları üretimine başladı. Koç Holding'e bağlı bir kuruluş olan Belde Bisiklet Sanayii'nin üretimine başladığı çöp kamyonları hidrolik sıkıştırma tertibatlı ve tam otomatik bir yapıya sahip.

Firma yetkililerinden edinilen bilgiye göre, kamyonlar arkadan yükleme sistemli ve yüksek çöp sıkıştırma gücüne sahip bulunuyor. 5 tona yakın çöp taşıma kapasitesindeki kamyonların üretimleri gerçekleştiğinde, büyük illerdeki belediyeler tarafından da kullanılabileceği belirtildi.

ELEKTRİĞİN GELMESİYLE OKUMA, YAZMA KURSLARI DA BAŞLADI

Genç Gazeteci Sami Sarıabacı
ADIYAMAN'dan bildiriyor

Adıyaman'da "kömür" ve "Uğurca" köylerine de elektrik verilmesiyle, 971 yerleşim bölgesinin 220'si elektriğe kavuşmuş oldu. Vali Utku Acun yaptığı konuşmada, amaçlarının susuz ve elektriksiz yerleşim birimi bırakmamak olduğunu söyleyerek, Türkiye Elektrik Kurumu yetkililerinin kırsal kesimin elektrik enerjisine kavuşması için gösterdikleri çabayı övdü.

Bu arada, "Kömür" ve "Uğurca" köylerinde, yeni okuma-yazma kursları da açıldı.

ZEYTİNBURNU'NDAKİ FABRİKALAR ÇEVRE KİRLİLİĞİNE YOL AÇIYOR

Genç Gazeteci Bensu Kaya
İSTANBUL'dan bildiriyor

İstanbul'un büyük ilçelerinden biri olan Zeytinburnu'ndaki fabrikaların bacalarından çıkan dumanlar, çevre kirlenmesine yol açıyor. Halkın sağlığı üzerinde olumsuz yönde etki yapan fabrikaların en kısa sürede kent dışına taşınması gerekiyor.

Bu konuda belediye yetkililerine de şikâyette bulunan semt sakinleri, sorunun en kısa sürede çözümlenmesi için çaba harcıyor.

AMERİKA, AVRUPA KABLOLU TELEVİZYON PİYASASINDA

Videonun son aylarda öne çıkması, Amerikan şirketlerini ortaklıklar kurmaya yöneltiyor

Amerikan kablolu televizyon şirketleri, çok büyük bir pazar olarak gördükleri Avrupa kablolu televizyon piyasasını ele geçirmek için kolları sıvadılar.

Birçok Avrupa ülkesinde kablolu televizyon kullanımının yaygınlaştırılması ve evlerde televizyonlar kapandıktan sonra videonun ön plana çıkması, Amerikan şirketlerini bu alanda Avrupalı meslektaşları ile ortaklıklar kurmaya yöneltti.

İLK ANLAŞMA

Bu alanda Avrupalı kablolu televizyon şirketleri ile ilk anlaşmayı Amerikan Viacom International şirketinin yaptığı belirtiliyor. İngiliz Visionshire Cable Ltd. şirketi ile anlaşma yapan bu şirketi diğer Amerikan şirketlerinin izleyeceği öne sürülüyor.

Kablolu televizyon alanında kendi başına yatırım yapacak Amerikan şirketleri arasında ünlü Paramount ve Universal Pictures'ın da bulunduğu öğrenildi. Gözlemciler, yüksek yaşam düzeyi ve kalabalık nüfusu ile Avrupa'nın Amerikan kablolu televizyon şirketlerinin savaş alanı olacağını bildiriyorlar.

20 MİLYON EV

1985 yılında 20 milyon İngiliz evinde kablolu televizyon bulunacağı tahmin ediliyor. Kablolu televizyonun abonelerine daha bağımsız ve ilginç programlar sağlaması nedeniyle her geçen gün daha da yayıldığı belirtiliyor. Bu arada şirketlerin kablolu televizyon aracılığı ile teknik bilgi alışverişi yapabilmeleri de bu aracın yaygınlaşmasının önemli nedenlerinden biri.

Gözlemciler, kablolu televizyon için büyük bir pazar olan Avrupa'ya Amerikan şirketlerinden sonra Japonların da geleceğini belirtiyorlar.

BİLMECE? BULMACA

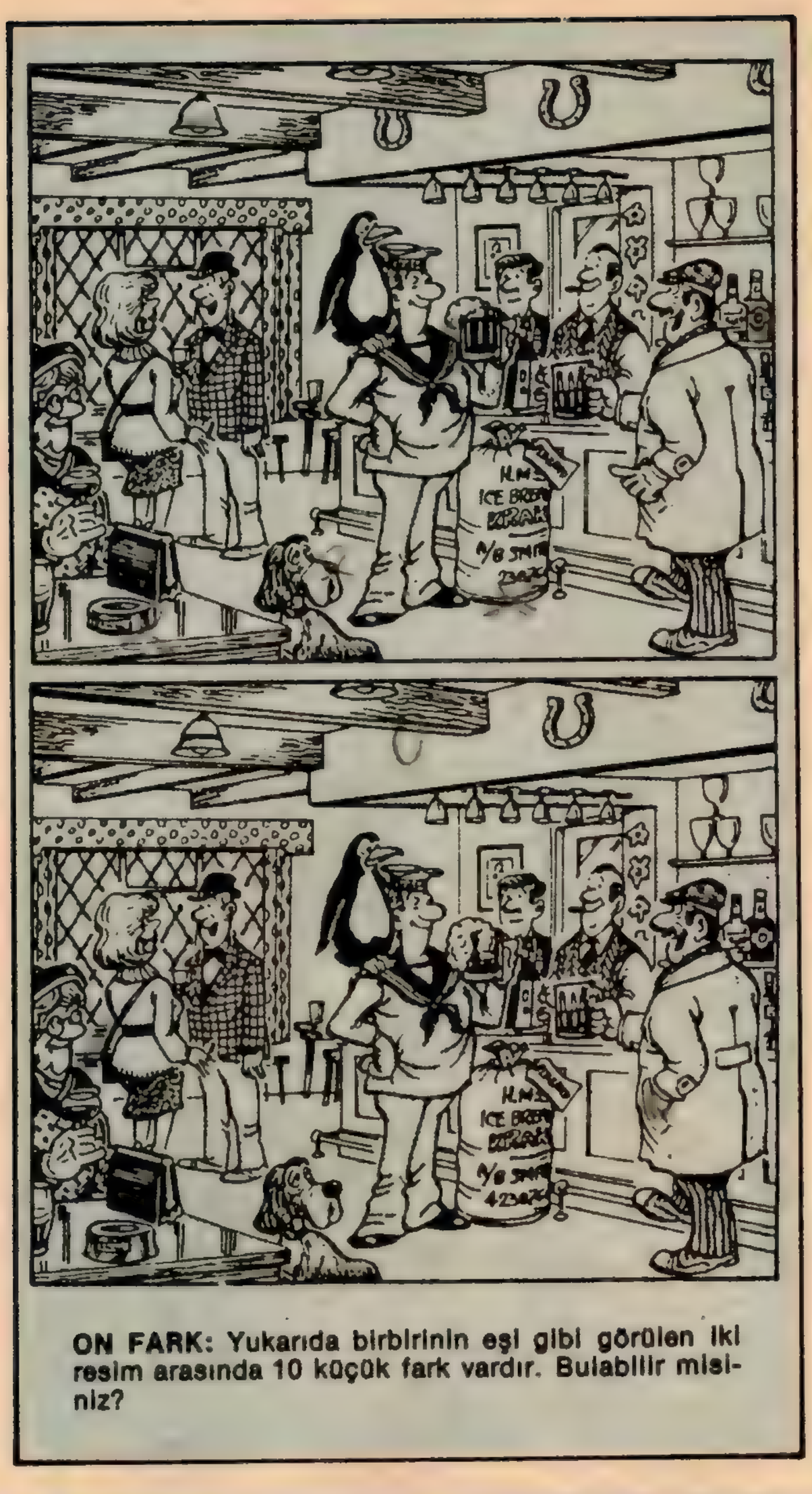

ON FARK: Yukarıda birbirinin eşi gibi görülen iki resim arasında 10 küçük fark vardır. Bulabilir misiniz?

ÜÇGENLER: Size örnek olarak verdiğimiz 7-33-52 noktalarının oluşturduğu üçgen gibi, çizgileri başlara değmeyen üç üçgen daha bulabilir misiniz?

MADALYONLAR

Soldaki madalyonları dikkatle inceleyin, bakalım (?) işaretli yere numaralı madalyonlardan hangisinin geleceğini bulabilecek misiniz?

RESİMLER

Yukarıdaki iki resim arasında altı fark vardır. Bu farkları bulabilir misiniz?

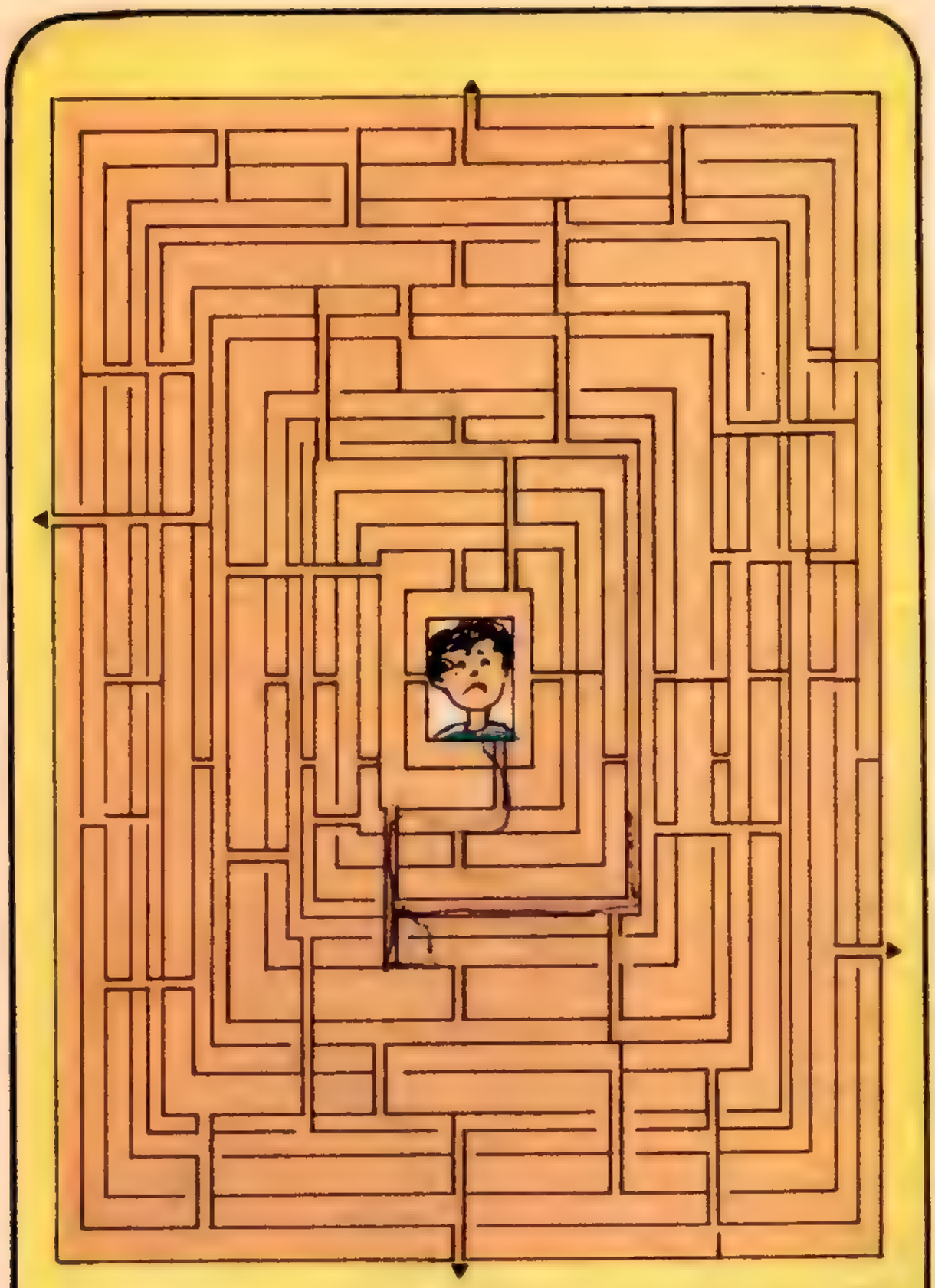

LABİRENT: Labirentin ortasındaki adama yardımcı olup, onun dışarıya çıkmasını sağlayabilir misiniz?

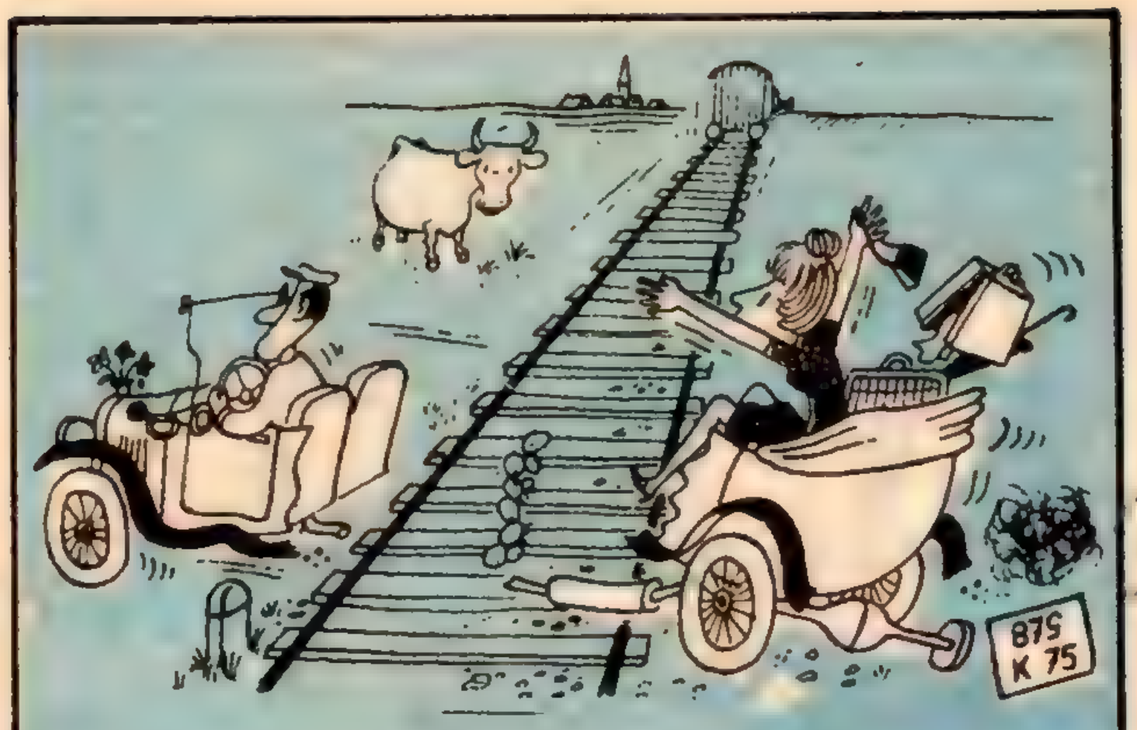

ANORMALLİKLER: Yukarıdaki resimde bazı anormal şekiller vardır. Bulabilir misiniz?

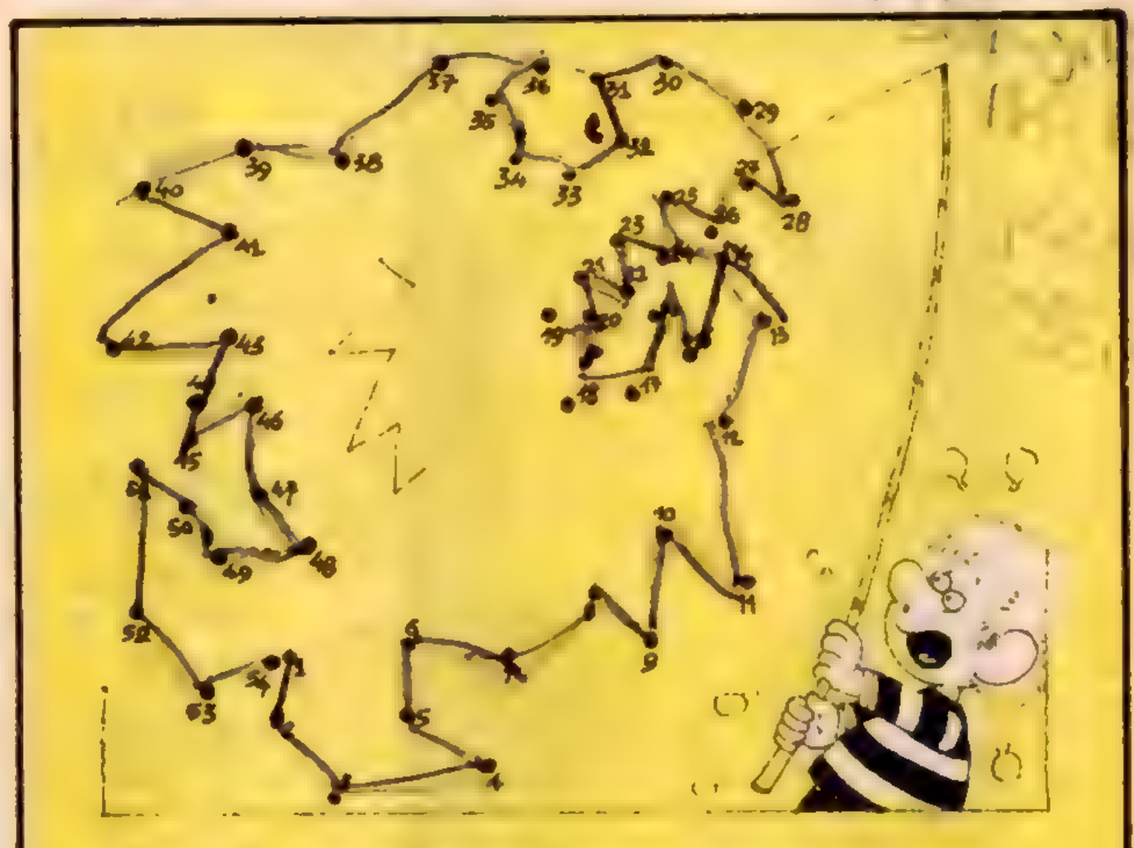

Noktaları birleştirelim, bakalım ortaya ne çıkacak?

TAŞITLAR: Soldaki adamların sağdaki taşıtlardan hangilerini kullandıklarını bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

RESİM ve GÖLGESİ: 1— Adamın şapkası. 2— Köpeğin sol kulağı. 3— Kemiğin altı. 4— Adamın elbisesinin arkası. 5— Adamın saçı. 6— Adamın sağ ayağı.

EŞYALAR: 1— B, 2— D, 3— C, 4— A.

7 FARK: 1— Miğferdeki delik. 2— Kulenin penceresi. 3— Tekerleğin tahtası. 4— En sağdaki kule. 5— Şövalyenin mahmuzu. 6— Sağdaki bitkiler. 7— Ağacın gölgesi.

RESİMLER: Kareler, 2 - 3 - 4 - 1 şeklinde sıralanmalıdır. Üçüncü karede: Perde çizgisi, dördüncü karede: soldaki rakama sıfır, birinci karede: şişenin etiketi eklenmiştir.

ARABALAR: (?) işaretli yere 4 no'lu araba konulmalıdır. Arabanın pencereleri alttaki siyahlığın olduğu taraftan eksilmektedir.

KIRK AMBAR

EN ESKİ YONTU

Bilinen en eski yontu örnekleri Aurignasyen kazı alanlarında bulunan ve y. İ.Ö. 25.000-22.000 yıllarına tarihlendirilen "Venüs" heykelcikleridir. (Örneğin Avusturya'da bulunan ünlü Willendorf Venüsü ve Fransa'nın Dordogne yöresinde Pech de l'Aze'da y. İ.Ö. 105.000 yıl 'öncesinin Riss buzullaşma döneminin Orta Paleolitik katmanında bulunan bir öküz kemiğinin bir yanında bilerek yapıldığı sanılan birkaç yontuk çizgi vardır.

İLK BELEDİYE OTOBÜSÜ

Dünyanın ilk belediye otobüsü servisi 12 Nisan 1903'de İngiltere'de Eastbourne tren istasyonuyla Meads arasında hizmete konmuştur. **Royal Patent** adlı bir buharlı otobüsün 1831 yılında dört ay süreyle Gloucester ile Cheltenham arasında seferler yaptığı kayıtlıdır.

MOZART

Klasik dönem bestecileri içinde en verimlisi Avusturyalı besteci Wolfgang Amadeus Mozart'dı (1756-91). Yaklaşık 1000 opera, operet, senfoni, keman sonatı, divertimenti, serenat, metod, piyano ve diğer çalgılar için konçerto, yaylı çalgılar dörtlüsü, diğer oda müzikleri ve dinsel parça besteleyen sanatçının yapıtlarından ancak 70 tanesi 35 yaşındaki ölümünden önce yayınlanmıştı. "Titus'un Merhameti" adlı operasını (1791) 18 günde, üç senfonik başyapıtı, Mi Bemol Majör 39 numaralı senfoni, Sol minör senfoni ve Do majör Jüpiter senfonisini 1788 yılında 42 günlük bir sürede bestelemişti. Don Giovanni operasının uvertürünü 1787'de Prag'da bir oturuşta bestelemişti.

DİKKAT! ACEMİ ŞOFÖR...

Zaridan adlı Afkan çobanköpeği olay sırasında 18 aylıktı... Ne olayı diyeceksiniz?.. Ocak ayıydı. Köşedeki kahvede bir bira içmeye giden sahibinin yokluğundan yararlanan köpek, otomatik arabanın direksiyonuna geçti. 500 metre ilerledikten sonra, bir otobüs, iki bisikletli ve bir Siyam kedisinden kaçmaya çalışırken duvara çarparak durmayı başardı.

BİNİCİLİK

Binicilik İ.Ö. 1400 yılından itibaren Anadolu Hitit kültürünün önemli bir bölümünü oluşturmuştur. İ.Ö. 648 yılında Yunanistan'da düzenlenen 33. Olimpiyat Oyunları'nda at yarışları da yer almıştır.

KEDİ REKORLARI

En şişman kedi Tiger adlı, 19.5 kg. gelen uzun tüylü bir İran kedisi. Normal bir kedinin 5 kg. geldiğini düşünürseniz, 19.5 kg. oldukça etkileyici bir ağırlık.

En yaşlı olduğuna inanılan kedi Miss T. Holway'a ait Puss adlı kediydi. Puss, ölümünden bir gün önce 28 Aralık 1939'da otuz altıncı yaş gününü kutlamıştı.

En çok yavru taşıma rekoru **Tarawood Antigone** adlı 4 yaşında Birmanyalı bir kediye ait. 7 Ağustos 1970'de 19 yavru dünyaya getirdi ve bunlardan 15'i hayatta kaldı.

En iyi avcı ise **Mickey** adlı sokak kedisiydi. Britanya Majestelerine 23 yıllık dürüst ve özverili hizmeti süresinde tam 22.000 fare öldürdü.

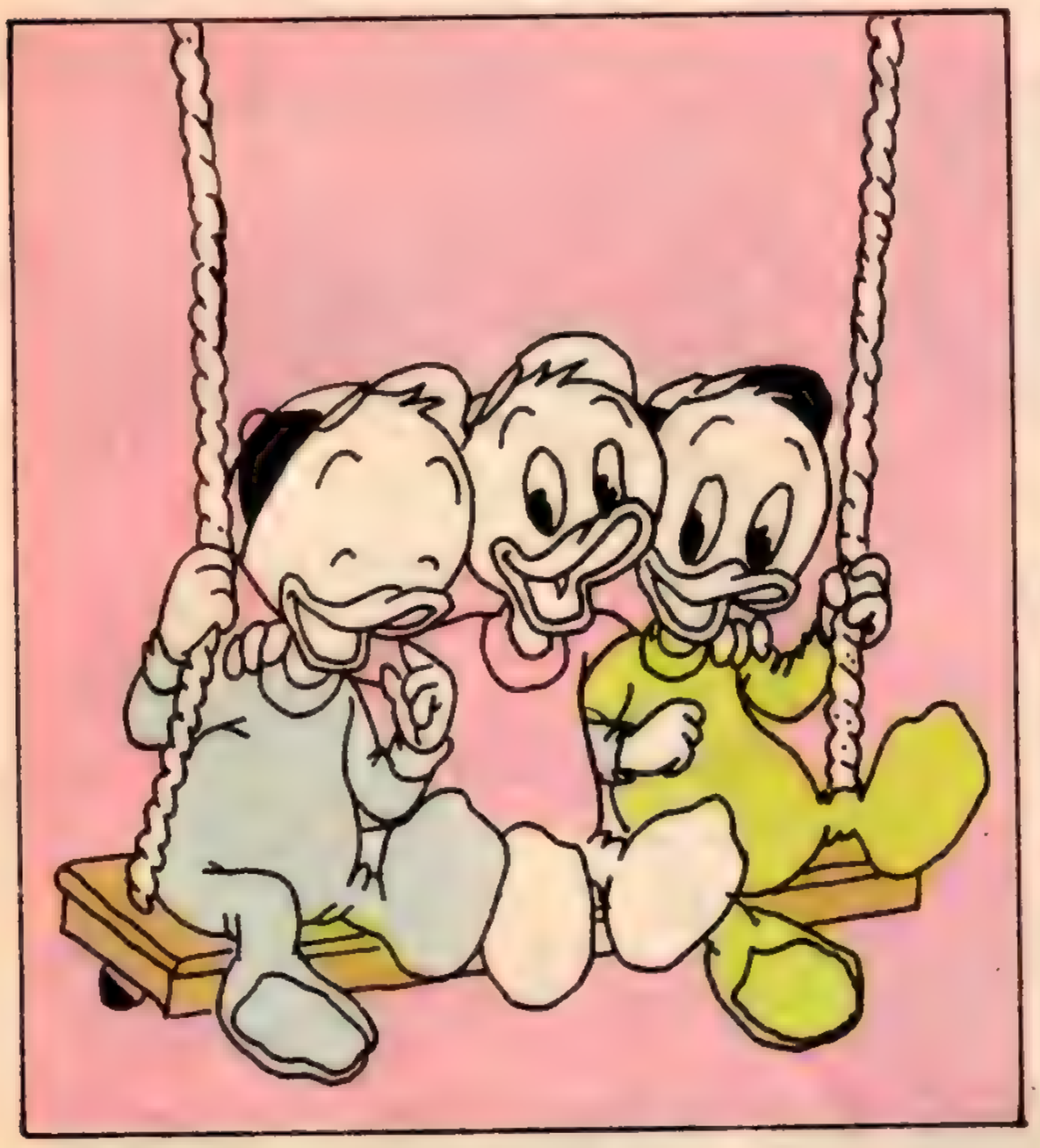

DİSNEY'İN DÜNYASI

Dünyanın en büyük eğlence parkı Florida'da (ABD) 11.105 hektarlık bir alan üzerinde kurulmuş olan Disney World'dür (Disney Dünyası). 1 Ekim 1971 günü açılan ve 400 milyon dolarlık bir yatırımla kurulan parkı ilk yılı içinde 10.700.000 kişi gezdi. En çok ziyaretçi ağırlayan eğlence parkıysa Kaliforniya'da (Arnheim) 1955 yılında açılan Disneyland'dir. 8 Ocak 1981 günü saat 11.10'da Gert Schelvis adlı 26 yaşında bir genç, parkı ziyaret eden 200 milyonuncu kişi olmuştur. Bir günde en çok ziyaretçi sayısı 84.000'dir. Her ziyaretçi ortalama 30 dolar harcamakta, bu da günlük brüt geliri 2.5 milyon doların üzerine çıkarmaktadır.

PI SAYISI

Pi'nin (bir dairenin çevresinin çapına oranı) virgülden sonra 20.013 basamak yürütülmüş değerini hesaplayıp ezberleyen ve tekrar edebilen bir kişi vardır. Creigton Carvello 27 Haziran 1980'de bu işi 9 saat 10 dakikada başarmıştır.

Not: Pi'nin 22/7 olarak gösterilen değeri ortalama bir değerdir ve virgülden sonraki 6. basamaktan itibaren aynen ve sonsuza dek tekrarlanabilir. Yukarıda sözü edilen ise gerçek değerdir ve bir dizi birbiriyle ilgisi olmayan, ezberlenmesi çok güç sayılardan oluşur.

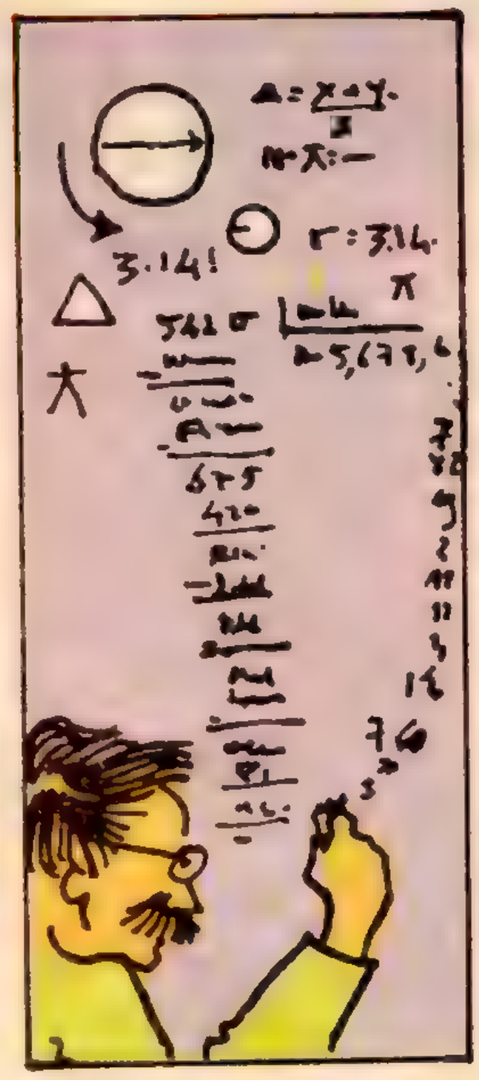

EN UZUN BOYLU KADIN

"Guinness" rekorlar kitabına göre, dünyanın en uzun boylu kadını olan Amerikalı **Sandy Allen** (26) **"Dünya Rekorlar Müzesi"**nin en çok ilgi uyandıran yıldızı oluverdi. **Dünya Rekorlar Müzesi'nde** meraklı izleyiciler için gösterilerde bulunan, poz veren ve meraklıların sorularını cevaplayan Allen, tam 2 m. 31 cm. uzunluğunda ve 200 kilo geliyor.

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

Şiir

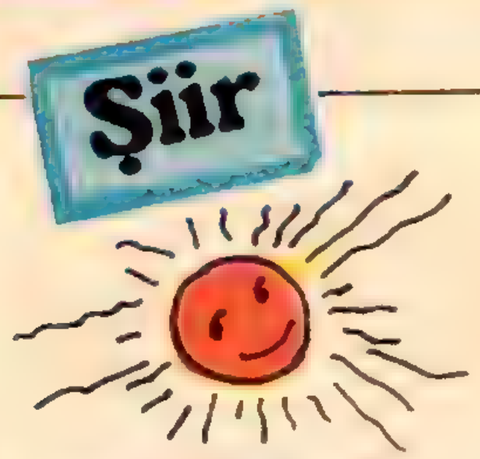

DOĞA VE ÇOCUKLAR

Çocuklar
Dünyanın parçasıdır.
Mavi göğün,
Yeşil ormanın,
Aynasıdır.

Yeni doğan gün
Çocuklar içindir.
Doğan güneş,
Açan çiçek.
Çocuklar içindir.

Baharda
Meyve veren ağaçlar
Kışın yağan kar
Sonbaharda
Dökülen yapraklar
Onlar içindir.

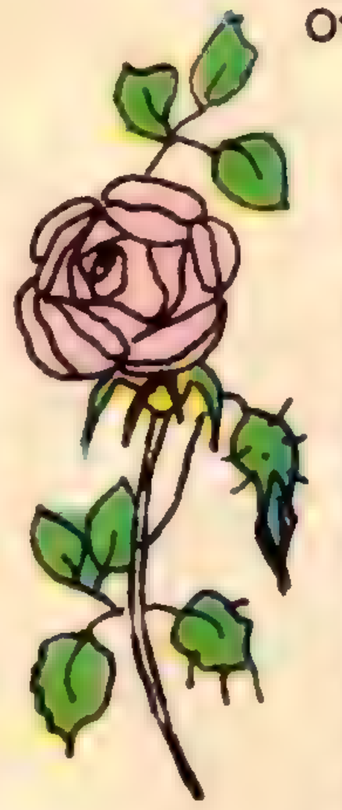

Bülbüllerin ötmesi,
Sümbüllerin açması,
Yağmurun yağması,
Onları doğayla birleştirir.
Çocuklar doğanın bir parçasıdır.

Neslihan YAMAN

ÇİÇEK TOPLAMAK

Çiçek toplamak yasak olmasa,
Bir kamyon toplardım.
Evlerimizin her köşesine,
Çiçek asardım.
Biliyorum,
Solardı
Solardı sonra hepsi,
Oturup ağlardım.

Necdet TEZCAN

GÜL

Bir gün baktım ki,
Dalında tomurcuksun.
Bir gün baktım ki,
Açmış ne güzel olmuşsun.
Bir gelin gibi bembeyaz.
Bir gün baktım ki,
Solmuşsun.
Boynun bükük
Yaprakların dökülmüş,
Yerde.
Su zerrecikleri parlıyor
Üzerlerinde başka dalda
Bir tomurcuk daha var
Senin gibi...

Hüseyin TAŞ

DEDE'ME SESLENİŞ:

Hatırlar mısın dede?
O uçurtma uçurduğumuz,
Akide şekeri yediğimiz günleri
İşte o zaman,
Sen ne kadar mutlu,
Ne kadar şendin!..
Oysa ben,
Bazen üzülür, bazen sana küserdim.
Çünkü sen uçurtmamı elimden alır,
Beni unutur,
Çocuksu bir neşeye dalar,
Güler, eğlenirdin.
Bence senin neşeni anlamaz,
Bir köşeye çekilir,
Seni üzgün gözlerle seyrederdim.
Ancak şu son yıllarda
Anlayabiliyorum seni,
Artık benim de içimde,
Çocuksu bir helecan var
Ben de gülmek, oynamak, çocuklaşmak istiyorum.

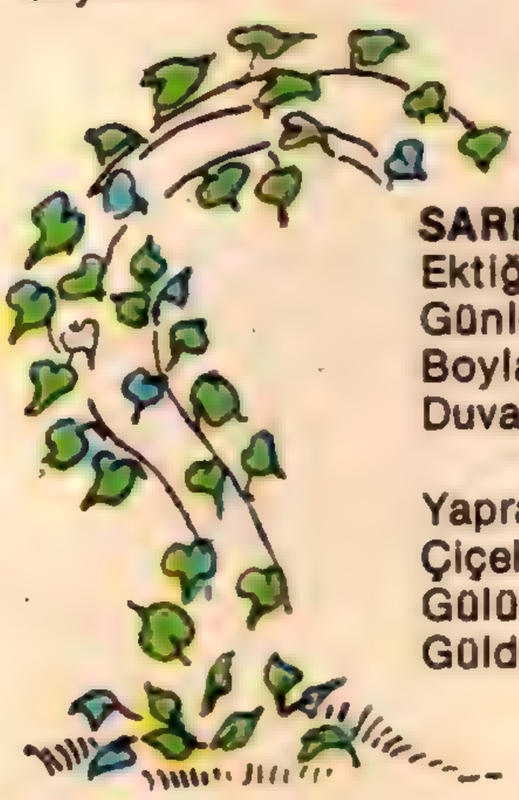

Çiğdem DEMİR

SARMAŞIK

Ektiğimde küçüktü
Günler geçti büyüdü
Boylandıkça boylandı
Duvarlara sarıldı.

Yaprakları büyüdü
Çiçekleri göründü
Gülümsedikçe yüzü
Güldürdü hepimizi.

Birsen ALATAŞ

Mektup Arkadaşı

NERMİN KAZANCI: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, spor yapmak, müzik dinlemek, kitap okumak, yüzmek, pul ve kart biriktirmek, resim yapmak, müzik aleti çalmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: 2/A Sınıfı No: 1738 Anamur Lisesi. Anamur-İçel.

CAHİT CAN: 15 yaşındayım. Elmalı Endüstri Meslek Lisesi, Torna Tesviye bölümü 1. sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim, radyo dinlemek, futbol oynamak, kitap okumak, yüzmek ve müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Cahit Can Alakent Mah. No: 17 Demre-Antalya.

ORHAN KESTEK: 14 yaşındayım. Özel zevklerim futbol oynamak, gezmek, pul ve kartpostal koleksiyonu yapmaktır. Fenerbahçe taraftarıyım. Kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Atatürk Mah. Ortaokul Cad. Meysem Apt. No: 1/1 Samandağ-Hatay.

ASLI BALKANLI: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıftayım. Boş vakitlerimde kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve gezmeyi severim. Ayrıca sinemaya gitmekten ve seyahat etmekten hoşlanırım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Feneryolu Bağdat Cad. No: 193/5 Başak Apt. B Blok Daire: 25 Kadıköy-İstanbul.

Hande DELİER

Öykü

ANA SEVGİSİ

Ahmet, on yaşında ve ailenin en küçük çocuğuydu. Annesini geçen yaz tatildeyken bir trafik kazasında yitirmişti. O olaydan sonra da ona anne sevgisi verecek bir kimse arıyordu.

Öteki kardeşleri ve babaları üzülmüyor muydu! Elbette onlar da üzülüyordu. Fakat Ahmet, annesini çok sevdiği için onlardan çok daha fazla üzülüyordu.

Ahmet, annesinin ölümünden sonra yemeden, içmeden kesilmiş, ağzına bir lokma yemek koymaz olmuştu.

Babaları bu duruma çok üzülüyor, oğlunun tekrar eski neşeli halini alabilmesi için elinden geleni yapıyordu.

Ahmetlerin çok yakınında Ayşe teyze adında sevimli, iyiliksever bir kadın vardı. Ayşe teyze, Ahmet'i çok severdi. Bazı günler Ahmet, Ayşe teyzenin yanına gider, Ayşe teyze ona masallar anlatırdı. Ahmet'in son günlerdeki kederli hali onu çok üzüyordu.

Bir gün Ahmet'i boş bir zamanında yakalayarak onu yanına çağırdı. Ona:

— Yavrum, üzülme, bu dünyadan sadece annen değil, bütün insanlar bir gün görecekler, dedi.

Ahmet, Ayşe teyzenin bu sözü üzerine yavaş yavaş gerçekleri görmeye başladı. O günden sonra, bir gün annesine kavuşacağı inancıyla yaşadı.

Ahmet SABİTOĞLU

Ali GÜCİYEN

Fıkra

YARIŞ

Dursun ile Sait, atletizm yarışına giderler. Sait, hayatında ilk kez yarış görmektedir.

— Ha bunlar kimden kaçaylar...

— Kimseden kaçtıkları yoktur. Bunlar yarış yapmaktadırlar, en hızlı koşan birinci olacaktır. Birinci olmak için koşayler...

— Anladım, biri birinci olacak.

— Evet...

— İyi, onun neden koştuğunu anladım. Peki, ötekiler neden koşayler!..

MEŞHUR OLDU

Kaptan, kahvede övünüyordu.

— Efendum, bizim oğlanın böyle olacağı belli idu... Küçücükken her duyduğu maniyi derakap ezberler, hiç unutmazdı. Şimdi büyüdü, yazı yazıyor ve yazdıklarını binlerce kişi okuyor.

— Romancı mıdır?

— Hayır, tabelacıdır!..

SINAV

Öğretmen önce Temel'i derse kaldırdı.

— İngilizler pamuğu nereden alır?

— Emin değilim ama herhalde Çukurova'dan alırlar öğretmenim.

Öğretmen kızdı.

— Hiç öyle saçma şey olur mu... Dursun sen kalk, sen söyle?

— Ne diyeyum öğretmenum.

— İngilizler pamuğu nereden alırlar?

— Basittur: Eczaneden alırlar öğretmenum!..

DEMEK ÇOK ZORMUŞ

— Babacuğum, size bir şey soracağum. Acaba, bir uçgenin iç açıları toplamı, ne eder?

— Yahu, hâlâ oradalar mı?

— Anlamadum babacuğum?

— 40 sene önce, ben senin gibi bir uşak iken bize de aynı şeyi sorar idiler. Demek bunca senede hâlâ cevabını bulamamışlar!..

Karikatür

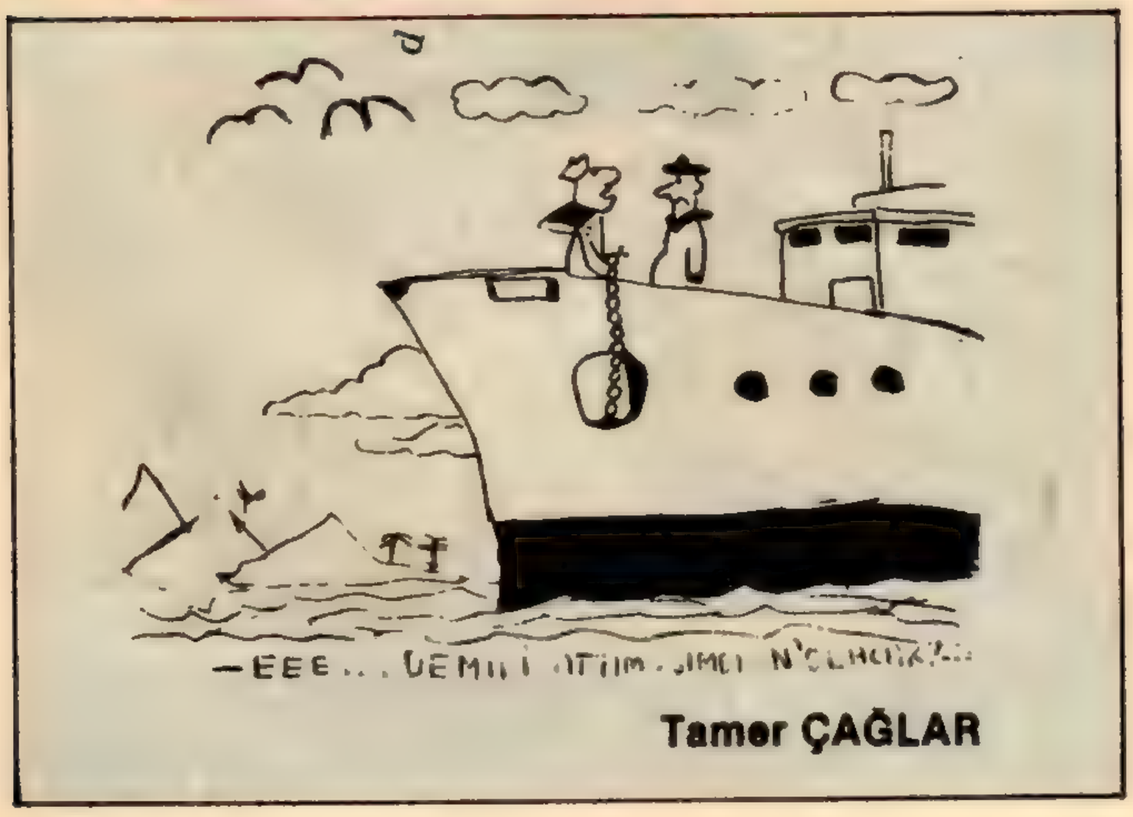

Tamer ÇAĞLAR

Haydar ÖZEN

CİMCİME

BİR ERKEK, BİR DE KIZKARDEŞİM VAR, BİLİYORSUNUZ. KARDEŞİM DİYORUM AMA, ONLAR BENDEN BÜYÜKLER. YANİ BEN DOĞDUĞUMDA ONLAR VARMIŞ...

SİZLER DE ONLARI YAKINDAN TANIYORSUNUZ: ABLAMLA, ABİM...

BENDEN ÖNCE DOĞMUŞ OLABİLİRLER. AMA BANA BEBEKMİŞİM GİBİ DAVRANMAYA HAKLARI YOOOK!

SİZİN DE KARDEŞLERİNİZ VARDIR BELKİ. AMA BENİMKİLER KADAR DIRDIRCI OLDUKLARINI SANMAM. BUNLAR HİÇBİR ÖLÇÜYE SIĞMAZ.

İŞTE BU ABİ'M. RESMİ İNSANA BENZİYOR AMA ASLIN. DA KİNG KONG'TAN FARKSIZDIR.

BÜTÜN GÜN MOTOSİKLETTEN BAŞKA BİRŞEY KONUŞMAZ. BİRŞEY SÖYLEYECEK OLSAM HEMEN "SEN SUS UFAKLIK" DER.

ÜSTÜNE VAZİFE OLMAYAN ŞEYLERE BURNUNU SOKMAKTA BİREBİRDİR. UKALA ! N'OLACAK!

VER ONU BANA!

HAYVANLAR HAKKINDA DÜŞÜNCELERİM: KEDİNİN KÜÇÜK YAVRULARI, YANİ KEDİCİKLERİ, KÖPEKLERİN İSE ENCİKLERİ OLUR. FİLLERİN YAVRULARINA DA FILCIK DENİR.

HAH, HAH, HA! CİMCİME SEN BÜYÜK BİR YAZAR OLMALIYMIŞSIN.

AMAN! KENDİSİNİN KIZLARA YAZDIĞI MEKTUPLAR DAHA MI ANLAMLI SANKİ?

ŞUNA BAK, GEL DE GÜLME... "SEVGİLİ NERMİN, SEN ÇOK GÜZEL VE ÖZELSİN, HARİKULÂDESİN FEVKALÂDESİN."

BEN SANA BUNLARI KARIŞTIRMA DEMEDİM Mİ BACAKSIZ!

DİYELİM Kİ EVDE OTURMUŞ, USLU USLU RADYODA "ÇOCUK BAHÇESİNİ" DİNLİYORUM...

BİRDEN GÜZEL PRENSES KURBAĞAYI ÖPÜNCE...

YARIN BAŞKA BİR MASAL DİNLEMEK ÜZERE...

?

YETER BE! SENİN MASALLARINDAN DERS ÇALIŞAMAYACAK MIYIZ?

AMA KENDİ ARKADAŞLARI EVE GELİNCE...

MERHABA!

SELÂM!

DEFOLUP DİSKOYA FALAN GİTSENİZE SİZ!

TAM TELEVİZYON İZLERKEN, BİRDEN TEPEME DİKİLİR...

ZAVALLI ŞEKER KIZ KENDİ, ÜZGÜN AĞLAMAKLI, EVİN YOLUNU TUTAR...

KLİK!

EVET, ŞİMDİ RAKİBİNE HIZLI BİR SAĞ YUMRUK İNDİRDİ...

AMA DAHA ÇİZGİ FİLM BİTMEDİ!

BİRAZ DA BİZ SEYRE-DELİM, DİMİ?

BEREKET VERSİN, ELİMDE GÜÇLÜ BİR SİLAHIM VAR...

ANNE!

ANNEM GELİR VE ABİMLE ARAMIZI BULUR...

YA ABLAM, O ABİMDEN BETER!

HER HAFTA BİRİNCİ HAMUR

NE YAZIK Kİ, ONUNLA AYNI ODADA KALMAK ŞANSSIZLIĞINA UĞRAMIŞ BULUNUYORUM...

GECE YARILARINA KADAR AŞK ROMANLARI OKUR...

BİR ŞEY SORSAM CEVAP VERMEZ. TOP PATLATSAN DUYMAZ.

HEP DALGINDIR, BAZEN SAATLERCE KIPIRDAMADAN OTURUR...

TA Kİ TELEFON ÇALINCAYA KADAR!..

ONUNLA İLGİLİ BAZI ŞEYLERE ELİMİ SÜRMEYE KALKSAM...

SUNA BAK! RUJ, RİMEL, PUDRA ...

SÜRELİM BAKALIM!

KOY ONU YERİNE, CİMCİME!

BANA YALTAKLANMAYA KALKTIĞI ZAMAN, BİR ÇIKARI VARDIR MUTLAKA.

CİMCİME ŞEKERİM, SOFRAYI TOPLAR MISIN, CANIM?

MİLLİYET ÇOCUK

HAYIR HANIMEFENDİ! KENDİNİZ TOPLAYIN!

CİCİ ÇOCUK! CİMCİMECİĞİM BENİM! CİCİ CİMCİME!

SABAH BANA, "İNATÇI KEÇİ" DİYORDUN. ŞİMDİ NE ÇABUK "CİCİ" OLDUK?

PEKİ, BEN DE BUNDAN SONRA SANA "İLKEL ŞEBEK" DERİM.

NE DEMEK O?

GİT DE ÖĞREN!

KAĞIDA OFSET 6 RENK BASKILI

İLKEL... İLKEL ŞEBEK... HAH BULDUM!

"İLKEL ŞEBEK" ASYA VE AFRİKA'DA YAŞAYAN DÜŞÜK ZEKÂLI BİR MAYMUN TÜRÜ.

GÖRDÜNÜZ MÜ?

HELE İKİSİ BİR ARAYA GELMESİNLER! DAHA DA ÇEKİLMEZ OLUYORLAR. ARTIK BURAMA KADAR GELDİ.

ANNEM SESLENİNCE..

YEMEK HAZIR!

BİRİNCİ GELEN TATLININ EN BÜYÜĞÜNÜ YER!

GENE SONUNCU OLDUM!

O ZAMAN BEN DE YEMEK ZAMANI GELİNCE KAPININ ÖNÜNDE BEKLERİM VE...

HEH, HEH, HE!

ANNEM SESLENİNCE DE...

YEMEK HAZIIR!

BİRİNCİ GELDİM!

HEH, HE!

UNUTMA! SONUNCULAR, SONUNCU YEMEK OLAN TATLIDAN DAHA ÇOK YEMEYE HAK KAZANDILAR!

İKİ HAZIRCEVAPLA BEN NASIL BAŞA ÇIKARIM?

TAM KAFAM KIZMIŞKEN GÖZLÜKLÜ ÇIKAGELİR.

NEN VAR, CİMCİME?

ABİMLE ABLAMA BOZULUYORUM. ELİM DE OLSA ONLARI EN UZAK GEZEGENE YOLLARDIM.

HAKLISIN. ABİN SEVİMSİZ BİR ÇOCUK. ABLAN DA KENDİNİ BEĞENMİŞ.

NEE?

ŞEY... HOŞUNA GİTMEDİ Mİ?

ABİ'MLE ABLAM HAKKINDA NASIL BÖYLE KONUŞURSUN? KİM SANA BU İZNİ VERDİ? BENİM ABLAMLA, ABİM DÜNYANIN EN İYİ KARDEŞLERİDİR. ÜZERİME TİTRERLER. HİÇ DE SEVİMSİZ DEĞİLLERDİR. ABLAMI OKULDA SEVMEYEN YOKTUR. ASIL KENDİNİ BEĞENMİŞ SENSİN. KARDEŞLERİNE ÖDEVLERİNDE YARDIM EDEN KAÇ ABİ, ABLA VARDIR DÜNYADA? SÖYLE BAKAYIM! HADİ KONUŞ! KONUŞSANA! NE SUSUYORSUN?

??

ANSİKLOPEDİ EKİ VERİYOR!

JACK PALANCE
TÜRKİYE'YE GELİYOR

Birçok filmden ve televizyondaki "**Sirk Dünyası**" adlı diziden tanıdığımız **Jack Palance**, yakında Türkiye'ye gelecek ve **Uğur Dündar**'la birlikte çalışacak.

İşin aslı, şu: **Uğur Dündar**'ın yaptığı bazı TV programları büyük ilgi topladı. Yabancı televizyonlar bu programları almak istiyorlar. Şimdi **Jack Palance** ile **Uğur Dündar** birlikte çalışacaklar: "Kendi kendine geri giden otomobil", "Birçok hastalıklara iyi gelen balıklı göl" gibi birçok program, yeniden çekilecek. **Jack Palance**'ın sunuculuk yapacağı filmler birçok ülke televizyonunda gösterilecek.

Yeni bir film çevriliyor

ASLAN ADAM

TÜRK-İngiliz ortak yapımı olan "Aslan Adam"ın çevrilmesine Türkiye'de başlandı. Yönetmenliğini **Mehmet Aslan**'ın yaptığı filmde **Frank Morgan** ile **Dee Taylor** başrolü paylaşıyorlar. Yaklaşık maliyeti 20 milyon lira olan **"Aslan Adam"**ın ilk çekimleri İstanbul'da yapıldı. Ekip daha sonra Eskişehir'e gidip, orada da çekimler yapılacak.

Filmde **"Aslan Adam"** rolünü, uzun boylu (2.05) sarışın **Frank Morgan** canlandırıyor. Filmin adı da, şuradan geliyor: Filmde bir genç var. Çok küçük yaşta kaybolmuş. Onu aslanlar bulup, büyütmüşler... Bu genç adamın başından geçen serüvenler de, filmin konusunu oluşturuyor.

"Aslan Adam"ın tümü Türkiye'de çevrilecek. Stüdyo işlemleri ise İngiltere'de yapılacak. Sonra film aynı anda hem Türkiye, hem de İngiltere'de gösterime girecek.

ŞİMDİ DE

STING 2
ÇEVRİLDİ

Başrollerini **Paul Newman** ile **Robert Redford**'un oynadıkları **"The Sting"** adlı film bundan 9 yıl önce çevrilmişti. Bu film büyük bir başarı kazandı. Başta 7 Oscar olmak üzere birçok ödülü aldı.

Bizler, bu filmi geride bıraktığımız 1982/83 sinema sezonunda izledik (Film, Türkiye'de **"Belalılar"** adıyla oynatılmıştı). Aynı günlerde Hollywood'da da filmin devamı çevrildi. **"The Sting/II"** adıyla çevrilen bu filmde **Paul Newman** ve **Robert Redford**'un yanı sıra **Oliver Reed, Jackie Gleason, Terry Harr, John Hancock** oynuyorlar.

BU MEVSİM NELER İZLEYECEĞİZ?

● **Geçen sayımızda başladığımız dizimiz sürüyor.**

Paul Newman

1983/84 sezonunda izleyeceğimiz filmlerden üçüncü "E.T, Kurşunu Isır ve Rocky/3'ü) geçen hafta tanıtmıştık. Bu hafta da "Totsie" ve "Karar" adlı filmleri tanıtıyoruz.

TOTSIE: Son Oscar ödüllerinde adından sık sık söz ettiren bu filmin yönetmeni **Sidney Pollack**... Başrollerden birinde **Dustin Hoffman**, birinde de (**"King-Kong"** filminde de hatırlayacağımız) **Jessica Lange** oynuyorlar. Film çok yetenekli olan ama bir türlü adını kanıtlayacak fırsat bulamayan **Michel** adlı oyuncuyu anlatıyor. Michel sonunda kadın kılığına girer ve bir filmde başrol oynar. Derken erkek olduğu anlaşılır ve kıyamet kopar. Eleştirmenler, "Totsie"nin başarılı bir güldürü filmi olduğunu belirtiyorlar.

"KARAR": Filmin orijinal adı **"Vertugo"**, yönetmeni **Sidney Lumet**... Gösterildiği her ülkede gişe rekorları kıran filmde **Paul Newman**, ünlü bir avukatı canlandırıyor. Özel yaşamındaki bazı olaylar yüzünden bunalıma giren avukat, aldığı bir davayı kazanmak için yeniden yaşama dört elle sarılır. İzleyenler filmde **Jack Warden**'in de nefis bir oyun sergilediğini söylüyorlar.

Film getiren şirketler, aylar önce başladıkları girişimleri bugünlerde sonuçlandırmak üzereler. Kesin anlaşma yapılan öteki filmleri de, gelecek haftalarda kısaca tanıtmaya devam edeceğiz.

ERDEM ŞENER

"KÜÇÜK MO"

ÜNLÜ BİR TENİSÇİYDİ

Genç yaşta Wimbledon Tenis Turnuvası'nı kazanan "Küçük Mo" rolünü Glynnis O'Connor canlandırıyor.

TV'de pazartesi geceleri izlediğimiz "Küçük Mo" dizisinin kahramanı, hayalî bir tip değil. Dizi, 1935 yılında doğan ünlü tenisçi **Maureen Connolly**'nin yaşam öyküsünü anlatıyor.

Maureen Connolly, tenise 9 yaşında başladı. 16 yaşında Forrest Hills turnuvasını kazanınca dikkatleri üstüne çekti. Sonra, tenisin en önemli turnuvalarından biri olan **Wimbledon**'u da kazandı. Önünde başarı dolu yıllar varken, bir kaza her şeyi altüst etti. 1956 yılında "Küçük Mo" kortlara veda etmek zorunda kaldı.

Üç bölümlük bu televizyon dizisinde "Küçük Mo"yu, **Glynnis O'Connor** canlandırıyor.

EROL EVGİN

GÜZELLİK YARIŞMASINDA

Erol Evgin, Amerika'da yapılan Kâinat Güzellik Yarışması'nın seçiciler kuruluna alındı. Ünlü şarkıcı, tüm hazırlıklarını tamamladı ve uçakla Amerika'ya gitti. Orada, jüri üyeliği yaptıktan sonra yeni müzik çalışmalarını da inceleyecek ve Temmuz ayı sonunda Türkiye'ye dönecek.

Erol Evgin'in de seçiciler kurulunda olduğu Kâinat güzeli yarışmasında ülkemizi Dilara Haraççı temsil ediyor.

Ünlü sanatçı Erol Evgin, jüri üyeliğinden başka yeni müzik çalışmalarını da izleyecek...

Ünlü sanatçının seçiciler kurulunda olduğu yarışmada, ülkemizi Dilara Haraççı temsil edecek.

Walkman, elektronik kol saati, sözlük, kitap ve daha pek çok hediye kazanmak istiyorsanız, siz de hediye kampanyasına katılın

Kampanya'ya katılabilmek için, bir adet "SOLO" (tek başına) yazılı boş ambalaj kutusu ile birlikte, I Z O 2 kutusunun üzerinde bulunan "Bir veya birden fazla oyuncu ile oynanan zeka oyunlarının en yenisi" köşesini kesip gönderen, "Hediye Yağmuru Çekilişi"ne katılmaya hak kazanacak...

Çekilişler her ayın 30'unda olmak üzere, 30 Temmuz 1983'den başlayıp, 30 Eylül 1983 tarihine kadar devam edecektir. Çekilişlere katılabilmek için, her ayın 25'inde elimize geçecek şekilde mektuplarınızı postalayınız... Kazananların hediyeleri, adreslerine postalanacaktır.

Adres: **DALMA**, Kurtuluş Savaş Sok. No: 11/5 Şişli İstanbul

Not: Kuraya katılabilmek için kutularımızdaki **DALMA** markamızı önemle arayınız. Taklitlerinden sakınınız.

KISA KISA

● Televizyonda üç bölüm halinde izlediğimiz "Çocuk Köyler"in yapımcısı Nesteren Davutoğlu, anne oldu. Davutoğlu, kızına "ceylan" anlamına gelen "Dilan" adını koydu.

● Bir Türk-İsveç ortak yapımına başlandı. "Kardeşim Benim" adlı bu filmde yönetmenliği, daha önce TRT'de çalışan Nesli Çölgeçen yapıyor. Ününü yitirmiş bir sinema artistinin yaşamını anlatan filmde başrolleri Özcan Özgür, Nazan Ayaz, Sevinç Pekin oynuyorlar.

● Önce Türkiye güzellik kraliçesi seçilen, daha sonra derecesi iptal edilen Hülya Avşar, sinemaya geçti. Avşar ilk filmini Osman Seden yönetiminde çevirecek ve bu filmde başrolü Faruk Peker ile paylaşacak.

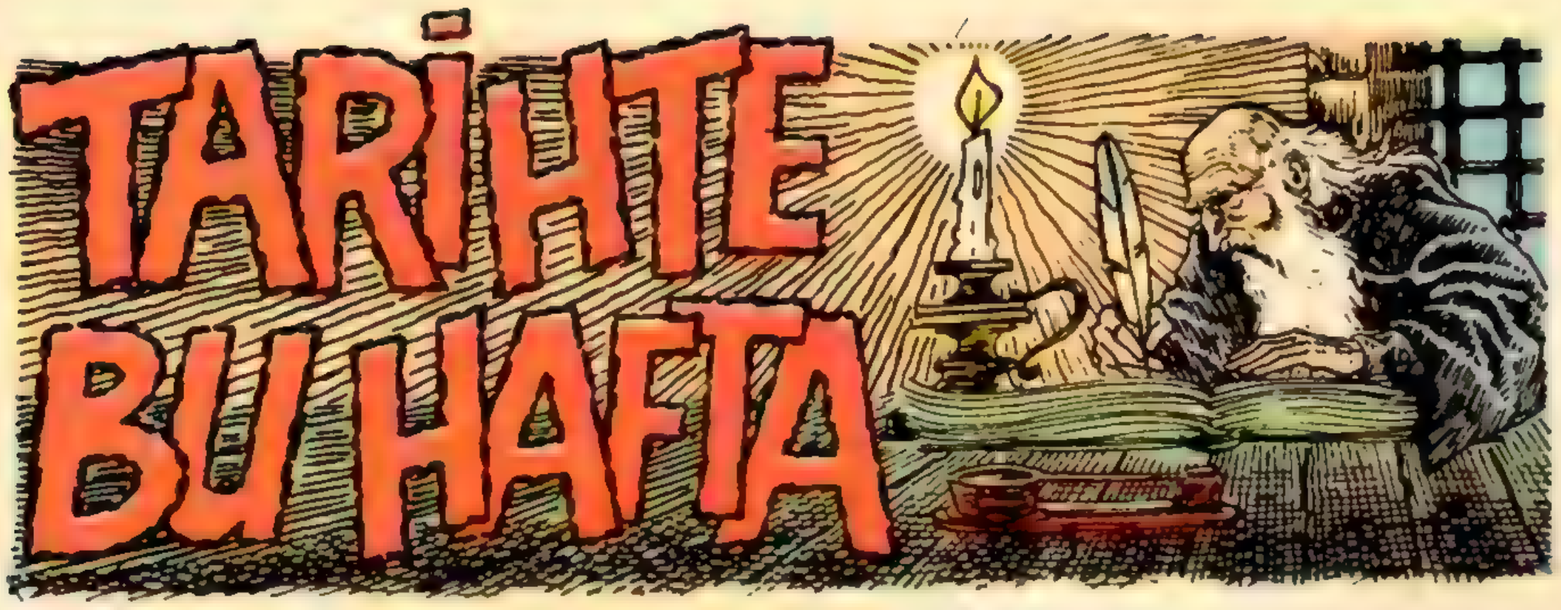

LOZAN BARIŞI İMZALANDI

ULUSAL Kurtuluş Savaşımız amacına ulaşmış, 9 Eylül'de düşmanın denize dökülüşüyle savaş sóna ermişti. Karşı (İtilâf) devletleri barış önerisinde bulundular. Barış konferansı İsviçre'nin Lozan kentinde 20 Kasım 1922'de toplandı.

Konferansa TBMM Hükümetini, o sırada Dışişleri Bakanlığına seçilen General **İsmet (İnönü)**'nün başkanlığındaki Türk delegasyonu temsil ediyordu. Karşı tarafta İngiltere, Fransa, Japonya, İtalya, Yunanistan, Romanya, Sırp-Hırvat-Sloven Krallığı (Yugoslavya) devletleri vardı. Boğazlarla ilgili sorunların görüşülmesi sırasında Ruslarla Bulgarlar da konferansa katıldılar. Amerika Birleşik Devletleri yalnızca bir gözlemci bulundurdu.

Konferans, aralıklı olarak sekiz ay sürdü. Görüşmeler hararetli ve çekişmeli geçti. Konferansın konusu, Türkiye ile Yunanistan arasındaki sorunların yanı sıra, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Karşı Devletler ile Türkiye arasında çözülmemiş pek çok sorundu. Karşı Devletler, Osmanlı İmparatorluğu ile aralarındaki malı, ekonomik ve adlı sorunları, kendileri için en elverişli şekilde çözmek istiyorlardı. Yeni Türkiye Hükümeti ise Misakı Millî esaslarına aykırı herhangi bir hükmün barış antlaşmasında yer almasına kesin olarak karşıydı. Ortada Osmanlı Hükümetinin yabancılara vermiş olduğu birtakım ayrıcalıklar, yeni Türk devletine bıraktığı borçlar vardı. Bütün bu sorunları, tam bir bağımsızlık isteyen yeni Türk devletinin isteklerine uygun olarak çözmek, gerçekten güç bir işti. Bu yüzden görüşmeler uzayıp gitti.

Nihayet konferans çıkmaza girince 4 Şubat 1923 'te dağıldı.

Karşı Devletlerin dileği üzerine konferans ikinci kez 23 Nisan 1923 tarihinde yine Lozan'da toplandı. Üç ay gibi uzun bir zaman süren bu dönemde pürüzlü bütün sorunlar yeniden gözden geçirildi ve bir çözüm şekline bağlandı. Kararlaştırılan esaslara göre hazırlanan Barış Antlaşması 24 Temmuz 1923'te imza edildi. Ayrıca bu arada Yunanistan ile Türkiye arasında yapılan özel bir antlaşma ile savaş yıllarında tutuklanıp Yunanistan'a götürülmüş sivillerle Türkiye'de kalan sivil tutukluların değiştirilmesi sorunu da çözüldü.

Lozan Antlaşması'na göre:

A) Sınırlar:

1. Trakya sınırı, Mudanya Ateşkesi'nde kararlaştırıldığı gibi, Türkiye ile Yunanistan arasındaki sınır, Meriç ırmağından geçecekti.

2. Bozcaada ve İmroz Türkiye'ye veriliyor, Yunanlılarda kalan, Midilli, Sakız, Sisam ve Nikarya adaları askersiz hale getiriliyordu.

3. Ankara Antlaşması ile Fransızlarla aramızda çizilmiş olan Suriye sınırı Lozan'da da kabul ediliyordu.

4. Türkiye-Irak sınırının çözümü işi barıştan sonraya bırakılıyordu.

B) Türkiye ile Yunanistan arasındaki diğer sorunlar:

1. İstanbul Rumları ile Batı Trakya'da bulunan Türkler dışında, Türkiye'deki Rumlarla Yunanistan'daki Türkler değiştirilebileceklerdi. Yunan ordusu ile Yunanistan'a gitmiş Anadolu ve Trakya'daki Rumlar geri gelmeyeceklerdi.

2. Yunanistan, Türkiye'ye onarım borcu yerine Karaağaç'ı verecekti.

Lozan Antlaşması'nın öteki maddelerinde Çanakkale ve İstanbul Boğazı'nın barışta ve savaşta yönetimi belirlendi. Bu konu Montrö Antlaşması'na kadar öylece yönetildi. Kapitülasyonlar kaldırıldı. Kabotaj hakkı Türk gemicilerine tanındı. Fransa ile borçlar konusu konferans sonrasına bırakıldı. İstanbul'un Karşı Devlet kuvvetleri tarafından boşaltılması kabul edildi.

Türk ulusu kazandığı büyük zaferle bağımsızlığını gerçek anlamıyla elde etmişti. Lozan Antlaşması ile onun bu hakkını bütün dünya tanımış oluyordu. Bu barışın önemini, elde edilen başarının büyüklüğünü anlamak için Mondros Ateşkesi'ne bakmak, Sevr Antlaşması'nı gözönüne getirmek yeter. Sevr Antlaşması'yla yokedilmek istenen bir ulus, eşsiz kahraman, üstün devlet adamı olan Atatürk'ün etrafında toplanmış, bütün güçlüklere göğüs germiş, sonunda dünyayı hayran bırakan başarılar kazanmıştır. Nihayet kanı ve canı pahasına hakettiği bağımsızlığını Lozan'da gururlu düşmanlarına zorla kabul ettirmiştir.

İşte 24 Temmuz, böylesine yüce bir değere sahip Lozan Antlaşması'nın yıldönümüdür.

Konferansta Türk Delegasyonunun başkanı İsmet İnönü idi.

KISACA

18 TEMMUZ (1965): Yazar Refik Halit Karay'ın ölümü.
20 TEMMUZ (1936): Montrö Antlaşması'nın imzalanması.
20 TEMMUZ (1959): Yazar Müsahipzade Celal'in ölümü.
20 TEMMUZ (1974): Kıbrıs I. Barış Harekâtı.
21 TEMMUZ (1969): İnsanın ilk kez Ay'a ayak basışı.
23 TEMMUZ (1908): İkinci Meşrutiyet'in ilânı.
23 TEMMUZ (1919): Erzurum Kongresi'nin toplanması.

TUXEDO! SALDIRIYA GEÇTİLER!

BU ÇILGINLIKTIR. ZATEN, SİZE SONUNDA ÇILDIRACAKLARINI SÖYLEMİŞTİM.

SONUNDA YERE YIKILACAKLAR. VE ONLARIN FOTOĞRAFINI ÇEKİP MOREL'E YOLLAYACAĞIM. BENİMLE BİRLEŞMENİN NEYE MAL OLDUĞUNU ANLAYACAK! AYİİİHH! ATEŞ! ATEŞ!

BUNU SEN İSTEDİN, KATİL!

DANG BANG

BANG

KOŞUN, KOŞUN!

SIĞINAĞA KAÇIN SERSEMLER.

KOŞAN YALNIZ ONLAR DEĞİLDİ...

BİZİMKİLERE HABER VERMELİ. YUKARISI SAKİNLEŞTİ.

BU BEKLENMEDİK BİR ŞEYDEGİL!

AMA, ÖBÜR TARAFTA DA KAVGA BAŞLADI. VE BUNUN TEK BİR AÇIKLAMASI VAR. JO VE TOM MOREL DE EĞLENCEĞE BAŞLADILAR.

DİKKATLİ DAVRANIN ÇOCUKLAR! MANUEL SEN YARALILAR İÇİN GEREKENLERİ YANINA AL. SİZE GELİNCE HAYDUTLAR SAKIN KENDİNİZE GÜVENMEYİN. BİZİ SAF SANAN ÇIKARSA HATASINI ANLAYAMADAN TAHTALI KÖYE GÖÇER.

HEY! AHBAPLAR ORADA MISINIZ?

BURADAYIZ ASİL KURTARICIMIZ! VE SAPASAĞLAM DURUMDAYIZ. SANA SÖZ VERİYORUM VILLABAM BA'YA AYAK BASAR BASMAZ SANA ŞEKER ALACAĞIM.

TAMAM! AMA YEŞİL ŞEKER İSTEMEM. ÇÜNKÜ YEŞİLLERİ GÖRÜNCE TUXEDO VE ZÜMRÜTLERİ GELİYOR AKLIMA.

TUXEDO'NUN KULAKLARI ÇINLIYORDUR ŞİMDİ. ONU YAKINDAN İZLEMELİYİZ.

BURNUMUZUN DİBİNDEN KAÇTI ZAMAN KAYBETMEDEN ONU BULMALIYIZ.

NEE?

CİN! HEMEN YERE YAT HEMEN! DUYDUN MU?

OH! TAMAM, TAMAM! SAKİN OL! SENİN TUXEDO UZAKTA. ONA HAYATININ DERSİNİ VERDİK. YAHU SİZİN SİNİRLERİNİZ BAYAĞI BOZULMUŞ.

EVET AMA ÖNEMLİ OLAN ONUN HİÇ BİR İZ BIRAKMADAN ORTADAN KAYBOLMUŞ OLMASI

ÜSTELİK BİR YERLERDE GİZLENMİŞ OLMALI. NİYE ATEŞ ETMİYOR ACABA?

AİHAYİİA!... HAKARETLERİ YÜZÜNDEN SOĞUKKANLILIĞIMI KAYBEDECEĞİMİ SANDILAR. TUXEDO'NUN KORKUSUZ OLDUĞUNU BİLMİYORLAR! ATEŞ EDERSEM **YALNIZCA** BU PİS OĞLANI YOK EDERİM

AMA ŞİMDİ DURUM DEĞİŞTİ, ONLARIN TOPUNU YOK EDECEĞİM.

SİZİ BİR BOŞ TORBA GİBİ TAŞIDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM. AMA SENİ TEK PARÇA OLARAK BURAYA GETİRMENİN BAŞKA ÇARESİ

ANLIYORUM... AZ KALSIN HERŞEYİ BOZACAKTIM. ÖYLE DEĞİL Mİ?

ARTIK, ÜZERİNDE DURMAYA DEĞMEZ. SİZİN GÖREVİNİZ ŞİMDİ BAŞLIYOR. SİZ TOM VE JO MOREL'İN AKILLARININ BAŞLARINA GELMESİNİ SAĞLAYACAKSINIZ.

BİR YANDA KORİN ÖTE YANDA ERKEK KARDEŞLERİM. OH AİLE HASRETİ FENA BASMIŞTI.

SİZ DE GAYET İYİ TEMSİL ETTİNİZ AİLENİZİ.

MERAK ETMEYİN, KÜÇÜK ÇATIŞMALAR BİTTİKTEN SONRA MOREL KARDEŞLER KAHVE KRALLIĞINI YENİDEN YARATIRLAR

BÖYLE OLMAYACAĞINI SİZ DE BİLİYORSUNUZ.

BAŞINDAN BERİ SORUNUMUZ AYNI: ESKİ KUŞAK MOREL'LERE DİKTATÖRCE DAVRANIŞLARINA SON VERMELERİ GEREKTİĞİNİ ANLATAMADIK. KORİN, TOM VE BEN BURDAN BIKTIK.

EVET AMA YANLIŞ YOL SEÇMİŞSİNİZ.

DÖRT KÜÇÜK ÇOCUK GİBİ DAVRANMIŞSINIZ. GİDİP TE BABANIZA YA DA DEDENİZE ZAMANLA BİR TAKIM ŞEYLERİN DEĞİŞTİĞİNİ ANLATABİLİRDİNİZ. OYSA SİZ OLGUN DAVRANIŞLAR YERİNE BAŞINIZA DERT AÇTINIZ BİR ZÜMRÜT HİKÂYESİ UYDURUP ORTALIĞI KARIŞTIRDINIZ.

TAMAM HAKLISINIZ, MADEM Kİ DÖRT KARDEŞ BÖYLE BİR DURUMDA BULUŞTUK BU APTALLIĞA BİR SON VERELİM.

HEY! ŞURAYA BAKIN! ZÜMRÜTLER! BUNLAR GERÇEK ZÜMRÜT.

HİÇ BÖYLE TAŞ GÖRMEMİŞTİM. BU BÜYÜK BİR HAZİNE!

HİÇ KUŞKU KALMADI ARTIK. DEMEK DUYDUKLARIMIZ YALAN DEĞİLMİŞ.

KORKARIM DAĞDA TONLARCA BÖYLE TAŞ PARÇALARI VAR. ARTIK HİÇ KİMSE KAHVEYLE İLGİLENMEZ BURALARDA.

KAPTAN DAHA MOREL KARDEŞLERLE TANIŞMADINIZ. İŞTE TOM VE JO.

MEMNUN OLDUM. AYNI ZAMANDA TEBRİK EDERİM. SANIRIM BİR MİLYONERİN ELİNİ SIKIYORUM.

ZEVKİNİZE PEK UYGUN OLMASA DA ÖYLE.

EFENDİM NE DEDİNİZ? SÖYLEDİĞİNİZİ İYİ DUYMADIM SANIRIM.

SİZİNLE DALGA GEÇİYORLAR! BU İKİ SERSERİ BANA HERŞEYİ ANLATTILAR. ZÜMRÜTLER KAHVE KRALLIĞINI SÜRDÜRMEYECEK, TAM TERSİNE DEVAMINI SAĞLAYACAK!

DAĞ, ŞİMDİ SON ZENGİNLİKLERİNİ SUNDU BİZE. ONBEŞ GÜN DAHA KAZANACAĞIZ. AMA HERŞEY MADENE YAKLAŞTIĞIMIZI GÖSTERİYOR.

BİZ DE TAM BU SABAH OYLAMA YAPACAKTIK ÇOCUKLARLA. ANCAK TUXEDO İLE ÇATIŞTIĞINIZI GÖRÜNCE BU GÜNLÜK VAZGEÇTİK.

DEMEK SİZ DE FARK ETTİNİZ. AMA SU OYLAMA İŞİ NE DEMEK.

ZÜMRÜTLER ÜZERİNE HERKES KENDİ DÜŞÜNCESİNİ SÖYLEYECEK. TOM VE BEN KENDİMİZE DÜŞEN PAYI ALACAĞIZ. TEK KURUŞ FAZLASINA DOKUNMADAN...

NEE? YEŞİL TAŞLARI MI PAYLAŞACAKLAR? PEKİ AMA BURADA ÇALIŞAN HERKES KENDİ HESABINA BİR MADEN OCAĞI AÇAR...

EVET OLABİLİR... AMA NE YAZIK Kİ SİZ YÖRESEL DİLİ PEK ANLAMIYORSUNUZ, YOKSA ŞİMDİDEN OYLAMANIN SONUCUNU TAHMİN EDERDİNİZ VE ARTIK KESİNLİKLE MUCİZELERE İNANIRDINIZ.

Sürecek

Milliyet ÇOCUK yaz tatili kuponu 1

● Bu kuponlardan numara sırasıyla 60 adet biriktirip, bize yollayınız...

yeni çıkan kitaplar

Kurnaz Tilki

Milliyet YAYINLARI

Üç Korkusuz Keçi

Milliyet YAYINLARI

Çıt Pıt Mavi Boncuk

Milliyet YAYINLARI

TÜRK ve DÜNYA MASALLARI DİZİSİ

Milliyet YAYINLARI

Lüks Ciltli
Birinci Hamur Kağıda
Süper Baskılı
Baştanbaşa Renkli
Dayanıklı Cilt Kapağıyla

Keloğlan ile Topal Dev

Milliyet YAYINLARI

EĞİTİCİ, ÖĞRETİCİ, OYUNLU BOYAMA KİTAPLARI

Birinci Hamur Kâğıda Ofset Baskılı Karton Kapaklı

Milliyet YAYINLARI

Milliyet YAYINLARI

«Milliyet Yayınları»nın
Sarı ve Mavi Çocuk Kitapları,
Dünyanın ve Ülkemizin
En Çok Sevilen Masalları
Arasından, Özenle
Seçilip Hazırlanmıştır.

HER KİTAP 150 LİRADIR

Küçücük bir fidan,
gelişir büyür...
Ağaca, yeşilliğe, güzelliğe
dönüşür.

Türkbank'ta
küçük tasarrufların,
büyüyüp geleceğin güvencesi
olduğu gibi.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

İŞGİDER